

คำสั่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์

ที่ ๑๔ - ๖๖ / ๒๕๖๔

กระทรวงแรงงาน

วันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๔

ระหว่าง { นาย [REDACTED] กับพวกรวม ๕๓ คน ผู้กล่าวหา
ตามบัญชีรายชื่อแนบท้ายคำสั่ง
บริษัท [REDACTED] ผู้ถูกกล่าวหา
โดยนาย [REDACTED] กรรมการผู้มีอำนาจ

เรื่อง การกระทำอันไม่เป็นธรรม

เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๓ นาย [REDACTED] กับพวกรวม ๕๓ คน ผู้กล่าวหา ได้ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ กล่าวหาบริษัท [REDACTED] โดยนาย [REDACTED] กรรมการผู้มีอำนาจ ผู้ถูกกล่าวหาว่าเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน เพราะเหตุเป็นสมาชิกสหภาพ ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ และในระหว่างข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างมีผลใช้บังคับเป็นการกระทำอันไม่เป็นธรรมตามมาตรา ๑๒๑(๑)(๒) และมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ ขอให้ผู้ถูกกล่าวหาจ่ายค่าเสียหายการเลิกจ้าง

คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ได้รับคำร้องกล่าวหาไว้ดำเนินการและส่งสำเนาคำร้องกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาเพื่อชี้แจงแถลงเหตุผล และนำพยานหลักฐานเข้าสืบ รวมทั้งได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการแรงงานสัมพันธ์ชั้นคณะหนึ่งเพื่อสอบหาข้อเท็จจริง ตรวจสอบพยานหลักฐาน และเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ตามปรากฏข้อเท็จจริง ดังนี้

ผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คนเคยเป็นลูกจ้างของบริษัท [REDACTED] ผู้ถูกกล่าวหา สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่เลขที่ [REDACTED] หมู่ที่ [REDACTED] นิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี และสาขาจังหวัดระยอง ตั้งอยู่เลขที่ [REDACTED] หมู่ที่ [REDACTED] อำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง ประกอบกิจการผลิตชิ้นส่วนของยานยนต์ ซึ่งผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึง ๔๖ ทำงานที่สำนักงานใหญ่จังหวัดชลบุรี และผู้กล่าวหาที่ ๔๗ - ๕๓ ทำงานที่สาขาจังหวัดระยอง รวมผู้กล่าวหาทั้งหมด ๕๓ คนโดยเข้าทำงานในระหว่าง ปี ๒๕๓๑ -

ปี ๒๕๕๖ และได้รับมอบหมายให้ทำงานในตำแหน่งแตกต่างกัน อัตราค่าจ้างสุดท้ายแตกต่างกัน สวัสดิการอื่นๆ แตกต่างกัน กำหนดจ่ายค่าจ้างและเงินสวัสดิการอื่นๆ ทุกกลางเดือนและวันสุดท้ายของเดือน ผู้ถูกกล่าวหา มอบหมายให้ทำงานสัปดาห์ละ ๖ วัน มีวันอาทิตย์เป็นวันหยุดประจำสัปดาห์ แบ่งการทำงานออกเป็น ๒ กะ กะที่ ๑ เวลา ๐๘.๐๐ น. - ๑๗.๐๐ น. กะที่ ๒ เวลา ๒๐.๐๐ น. - ๐๕.๐๐ น. (รายละเอียดตามบัญชีรายชื่อ แนวนับท้าย)

ผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน เป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน [REDACTED] โดยสหภาพแรงงาน ได้รับการจดทะเบียนจากนายทะเบียนสำนักงานทะเบียนประจำจังหวัดชลบุรี เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ทะเบียนเลขที่ [REDACTED] ปัจจุบันมีสมาชิกประมาณ ๙๐๐ คน สำนักงานตั้งอยู่เลขที่ [REDACTED] หมู่ที่ [REDACTED] ตำบล [REDACTED] อำเภอ [REDACTED] จังหวัดชลบุรี สหภาพแรงงานฯ เป็นผู้ดำเนินการเก็บค่าบำรุงสมาชิกรายปีในอัตรา ร้อยละ ๘ ตามอัตราเงินเดือนของสมาชิกแต่ละคน สหภาพแรงงานฯ ไม่ได้แจ้งบัญชีรายชื่อสมาชิกสหภาพ แรงงานฯ ให้กับผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยแจ้งให้ทราบเพียงรายชื่อกรรมการสหภาพแรงงานเท่านั้น เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๒ สหภาพแรงงานฯ ได้ยื่นข้อเรียกร้องเพื่อขอเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างต่อผู้ถูกกล่าวหา และ ข้อเรียกร้องสามารถเจรจาตกลงกันได้ในวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ และได้รับการจดทะเบียนข้อตกลงเกี่ยวกับ สภาพการจ้างจากสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดชลบุรี ทะเบียนเลขที่ [REDACTED] ฉบับลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ มีผลบังคับใช้ ๑ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓ โดย ผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน เป็นเพียงสมาชิกสหภาพแรงงานและไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือเป็นผู้แทนในการเจรจา ข้อเรียกร้องดังกล่าวแต่อย่างใด

ผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คนและลูกจ้างรายอื่นรวม ๗๔ คน ถูกผู้ถูกกล่าวหาเลิกจ้างโดยให้ผลการเลิก จ้างวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๓ และต่อมาวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๓ และวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ ผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คนและลูกจ้างรายอื่นรวม ๗๔ คน ได้ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ว่าถูกเลิกจ้าง ในระหว่างข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างมีผลใช้บังคับ และขอให้คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์วินิจฉัยชี้ขาด สั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาเรียกกลับเข้าทำงานและจ่ายค่าเสียหาย ต่อมาวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๓ คณะกรรมการ แรงงานสัมพันธ์ได้พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดและออกคำสั่งที่ ๓๗๖ - ๔๔๔/๒๕๖๓ โดยสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหา รับผู้กล่าวหาที่กลับเข้าทำงานในตำแหน่งหน้าที่เดิมหรือไม่ต่ำกว่าเดิม และจ่ายค่าเสียหายเท่ากับค่าจ้างสุดท้าย นับแต่วันที่ถูกเลิกจ้างจนถึงวันเรียกกลับเข้าทำงาน

ผู้ถูกกล่าวหาได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ นัดหมายให้ผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน และลูกจ้างรายอื่นรวม ๗๔ คน มารายงานตัวเพื่อเข้าปฏิบัติงาน ตามคำสั่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ในวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ซึ่งผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน ได้แต่งตัวในชุดเครื่องแบบทำงานของบริษัทฯ เพื่อ เข้ารายงานตัว แต่ไม่ได้สแกนลายนิ้วมือหรือลงชื่อเพื่อเข้าทำงาน โดยมีการไปรวมตัวกันที่ทำการของสหภาพ แรงงานซึ่งอยู่ภายในโรงงาน และเมื่อถึงเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหานัดหมายได้มีเดินรวมกลุ่มกันไปพบผู้ถูกกล่าวหา ที่ห้องประชุม ทั้งนี้มีตัวแทนสหภาพแรงงานเข้าร่วมรับฟังการรายงานตัวด้วย และผู้ถูกกล่าวหาได้ตรวจสอบผู้มารายงาน ตัว โดยการขานชื่อและทำเครื่องหมายขีดถูกตามบัญชีรายชื่อลูกจ้างจำนวน ๗๔ คน ปรากฏว่ามีลูกจ้างมารายงาน ตัวจำนวน ๖๔ คน รวมผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน โดยแยกเป็นสาขาใหญ่จังหวัดชลบุรีมีลูกจ้างมารายงานตัว ๔๘ คน

และสาขาจังหวัดระยองมีลูกจ้างมารายงานตัว ๑๖ คน ผู้ถูกกล่าวหาได้แจกเอกสารฉบับที่ ๑ คือหนังสือรายงานตัว เพื่อกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ และได้อ่านรายละเอียดในเอกสารดังกล่าวให้ผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน ทราบ และให้กรอกข้อมูลและลงลายมือชื่อในเอกสารดังกล่าว ซึ่งผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน ไม่ประสงค์ที่จะลงลายมือชื่อเนื่องจากเห็นว่าเอกสารดังกล่าวไม่น่าเชื่อถือ ไม่มีชื่อบริษัทตรงหัวกระดาษ มีข้อความให้ระบุว่าได้รับเงินจากประกันสังคมหรือไม่ และมีข้อความให้ส่งคืนเงินชดเชยการเลิกจ้าง และมีข้อความการดำเนินคดีทั้งทางแพ่งและทางอาญา ซึ่งผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน ได้เสนอให้ผู้ถูกกล่าวหานำค่าเสียหายมาหักลบให้เหลือเป็นจำนวนเงินเท่าใด จะขอผ่อนชำระเมื่อได้กลับเข้าทำงาน แต่ผู้ถูกกล่าวหายืนยันว่าจะต้องนำเงินมาคืนเต็มจำนวน ผู้กล่าวหาทั้งหมดจึงไม่ลงลายมือชื่อในเอกสารดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาจึงเก็บเอกสารดังกล่าวคืน โดยผู้กล่าวหาบางคนเก็บเอกสารดังกล่าวไว้ไม่ได้ส่งคืนให้กับผู้ถูกกล่าวหาและได้ถ่ายรูปแบบฟอร์มการรายงานตัวไว้เป็นหลักฐาน โดยได้นำมาเป็นพยานเอกสารในการให้ข้อเท็จจริงกับคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาได้นำเอกสารหนังสือรายงานตัวอีกฉบับมาให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อ โดยตัดข้อความให้ส่งคืนเงินชดเชยการเลิกจ้างให้กับผู้ถูกกล่าวหาออก โดยผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน ไม่ลงลายมือชื่อในเอกสารดังกล่าวเนื่องจากเกรงว่าจะมีโทษทางแพ่งและทางอาญา และเอกสารดังกล่าวไม่มีหัวกระดาษของบริษัทฯ และผู้ถูกกล่าวหาได้นำเอกสารการคืนเงินค่าชดเชยการเลิกจ้างให้กับผู้ถูกกล่าวหาทั้ง ๕๓ คน แยกอีกฉบับ โดยในเอกสารได้ระบุให้นำเงินชดเชยมาคืนเต็มจำนวนภายในวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ซึ่งผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน ไม่ประสงค์ลงลายมือชื่อในเอกสารดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาจึงเก็บเอกสารดังกล่าวคืนโดยผู้กล่าวหาบางคนเก็บเอกสารดังกล่าวไว้ไม่ได้ส่งคืนให้กับผู้ถูกกล่าวหาและได้ถ่ายรูปไว้เป็นหลักฐาน โดยได้นำมาเป็นพยานเอกสารในการให้ข้อเท็จจริงกับคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ เมื่อผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน ไม่ลงลายมือชื่อในเอกสารดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาจึงได้จัดทำเอกสารโดยมีข้อความขอแจ้งการชะลอการกลับเข้าทำงานตามคำสั่ง ครส. โดยจะติดต่อบริษัทฯ อีกครั้งเมื่อข้าพเจ้าพร้อม ให้ผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน ลงลายมือชื่อ ซึ่งผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน ไม่ประสงค์จะลงลายมือชื่อในเอกสารดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาจึงเก็บเอกสารดังกล่าวคืน โดยผู้กล่าวหาบางคนเก็บเอกสารดังกล่าวไว้ไม่ได้ส่งคืนให้กับผู้ถูกกล่าวหาและได้ถ่ายรูปไว้เป็นหลักฐาน โดยได้นำมาเป็นพยานเอกสารในการให้ข้อเท็จจริงกับคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ผู้ถูกกล่าวหาจึงแจ้งกับผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน ว่าในเมื่อผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน ไม่ลงลายมือชื่อในเอกสารข้างต้นก็ไม่มีสถานะการเป็นลูกจ้างและให้ออกจากบริษัทฯ โดยในวันดังกล่าวผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน ได้มีหนังสือเป็นรายบุคคลถึงผู้ถูกกล่าวหา ฉบับลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เรื่อง ขอให้รับกลับเข้าทำงาน ตามคำสั่งของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ทั้งนี้ผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน ได้มีการบันทึกเสียงสนทนาในห้องประชุม และได้นำข้อเท็จจริงดังกล่าวมาสืบในชั้นคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ซึ่งได้มีการสรุปบทสนทนาไว้เป็น ๔ ส่วน ต่อมาวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ผู้ถูกกล่าวหาได้มีหนังสือเป็นรายบุคคลให้กับผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน พร้อมลูกจ้างรายอื่นรวม ๖๔ คน ให้มารายงานตัวในวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ โดยมอบให้กับสหภาพแรงงานนำไปให้กับผู้กล่าวหาแต่ละคน ต่อมาในวันดังกล่าวผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน พร้อมลูกจ้างรายอื่นรวม ๖๔ คน ได้ไปรายงานตัวตามสถานที่ และเวลา ที่ผู้ถูกกล่าวหานัดหมาย โดยผู้ถูกกล่าวหา มีการเรียกชื่อเป็นรายบุคคล และผู้ถูกกล่าวหาได้นำเอกสาร ๓ ฉบับ แบบเดียวกันกับเอกสารเมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ มาให้ลงลายมือชื่อ ซึ่งผู้กล่าวหาทั้งหมดไม่ลงลายมือชื่อ ผู้ถูกกล่าวหาจึงได้มีหนังสือเตือนฉบับลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เรื่อง ไม่ให้ความร่วมมือ

เม่รวมรายงานตัว และผิดข้อบังคับของบริษัทฯ เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ และอ่านรายละเอียดของหนังสือเตือนให้ผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน และลูกจ้างรายอื่นรวม ๖๔ คน ฟังจนเป็นที่เข้าใจ จากนั้นผู้ถูกกล่าวหาได้ให้ผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน คิดบททวนว่าจะลงลายมือชื่อในเอกสารทั้ง ๓ ฉบับ หรือไม่ เป็นเวลา ๓๐ นาที โดยผู้กล่าวหาทั้งหมดไม่ตกลงลงลายมือชื่อในเอกสารดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาจึงได้มีหนังสือเตือน ฉบับลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ และหนังสือเลิกจ้างฉบับลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ โดยผู้ถูกกล่าวหาได้อ่านหนังสือเตือน และหนังสือเลิกจ้างดังกล่าวให้กับผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน และลูกจ้างรายอื่นรวม ๖๔ คน ซึ่งอ้างสาเหตุเลิกจ้างว่าผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน ได้กระทำความผิดระเบียบหรือคำสั่งที่ขัดด้วยกฎหมาย เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ และกระทำความผิดระเบียบหรือคำสั่งที่ขัดด้วยกฎหมาย ในวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เป็นการผิดซ้ำคำเตือน จึงเลิกจ้างโดยไม่จ่ายเงินชดเชยใดๆ และให้มีผลในวันดังกล่าว จากนั้นสหภาพแรงงานได้ทวงถามหนังสือเตือน และหนังสือเลิกจ้างจากผู้ถูกกล่าวหา โดยผู้ถูกกล่าวหาให้สหภาพแรงงานไปรับที่ฝ่ายทรัพยากรบุคคล ในส่วนของสาขาระยะของผู้ถูกกล่าวหาอ่านหนังสือเตือนให้ฟังและแจกให้ผู้กล่าวหาที่สาขาระยะอ่านและเก็บคืน และได้ให้หนังสือเลิกจ้างแก่ผู้กล่าวหาในสาขาระยะของ ทั้งนี้ผู้กล่าวหาและพนักงานทุกคนในบริษัทไม่ได้รับแจกข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน โดยผู้ถูกกล่าวหาได้ติดประกาศข้อบังคับภายในบริษัทให้กับลูกจ้างทุกคนทราบ

ผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน และลูกจ้างรายอื่นรวม ๖๔ คน ได้ไปใช้สิทธิประกันการว่างงานจากประกันสังคมตามที่ถูกกล่าวหาแนะนำโดยได้นำเอกสารตามที่ต้องใช้ประกอบในการยื่นขึ้นทะเบียนประกันการว่างงาน โดยในช่วงระหว่างวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ถึง ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ผู้ถูกกล่าวหาได้ไปแจ้งประกันสังคมว่าได้รับผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน กลับเข้าเป็นลูกจ้างของบริษัท และได้จ่ายค่าจ้างให้ระหว่างวันที่ดังกล่าว โดยผู้ถูกกล่าวหาได้นำสลิปเงินค่าจ้างของผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน และลูกจ้างรายอื่นรวม ๖๔ คน มาให้กับกรรมการสหภาพแรงงานในวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๓ ที่ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จังหวัดชลบุรี

ผู้ถูกกล่าวหาได้มอบหมายให้นาย [REDACTED] กับพวกรวม ๔ คนมาให้ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานว่า ๑. ผู้ถูกกล่าวหาจดทะเบียนนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด ทะเบียนนิติบุคคลเลขที่ [REDACTED] มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่เลขที่ [REDACTED] หมู่ที่ [REDACTED] นิคมอุตสาหกรรม [REDACTED] ตำบล [REDACTED] อำเภอ [REDACTED] จังหวัดชลบุรี และสำนักงานสาขาจังหวัดระยองตั้งอยู่เลขที่ [REDACTED] หมู่ที่ [REDACTED] ตำบล [REDACTED] อำเภอ [REDACTED] จังหวัดระยอง ประกอบกิจการผลิตชิ้นส่วนของรถยนต์ ปัจจุบันมีลูกจ้างประจำสำนักงานใหญ่จังหวัดชลบุรีจำนวนประมาณ ๑,๐๐๐ คน สำนักงานสาขาจังหวัดระยองจำนวนประมาณ ๖๘๘ คน รวมทั้งสองสาขาจำนวนประมาณ ๑,๖๘๘ คน

ผู้ถูกกล่าวหาตกลงรับผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน เป็นลูกจ้างในระหว่างปี ๒๕๓๑ - ปี ๒๕๕๖ มีการทำหนังสือสัญญาจ้างแรงงาน ตำแหน่งสุดท้ายแตกต่างกัน เงินเดือนพื้นฐานสุดท้ายแตกต่างกัน กำหนดจ่ายค่าจ้างและสวัสดิการต่างๆทุกกลางเดือน และวันสุดท้ายของเดือน โดยมอบหมายให้ทำงานสัปดาห์ละ ๖ วัน มีวันอาทิตย์เป็นวันหยุดประจำสัปดาห์ แบ่งการทำงานออกเป็น ๒ กะ กะที่ ๑ เวลา ๐๘.๐๐ น. - ๑๗.๐๐ น. กะที่ ๒ เวลา ๒๐.๐๐ น. - ๐๕.๐๐ น. โดยผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๔๖ ปฏิบัติงาน ณ สำนักงานใหญ่จังหวัดชลบุรี และผู้กล่าวหาที่ ๔๗ ถึงที่ ๕๓ ปฏิบัติงาน ณ สาขาจังหวัดระยอง โดยคำสั่งเลิกจ้างมีผลตั้งแต่วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน

๒๕๖๓ ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่า มีสหภาพแรงงาน [REDACTED] ในสถานประกอบการ ซึ่งในปี ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหาได้เก็บเงินค่าบำรุงสมาชิกให้แก่สหภาพแรงงานฯ ต่อมาในปี ๒๕๕๙ จนถึงปัจจุบันสหภาพแรงงานฯ ได้ดำเนินการจัดเก็บค่าบำรุงสมาชิกเอง โดยปัจจุบันผู้ถูกกล่าวหาไม่ทราบจำนวนลูกจ้างในสถานประกอบการที่เป็นสมาชิกสหภาพแรงงานฯ เนื่องจากสหภาพแรงงานฯ ไม่ได้ส่งรายชื่อลูกจ้างที่เป็นสมาชิกสหภาพแรงงานฯ ให้กับผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยทราบเพียงลูกจ้างที่เป็นกรรมการสหภาพแรงงานฯ เท่านั้น ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไม่มีรายชื่อลูกจ้างที่เป็นสมาชิกสหภาพแรงงานฯ เมื่อปี ๒๕๕๘ เท่านั้น สหภาพแรงงานฯ ได้ยื่นข้อเรียกร้องเพื่อขอเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างต่อผู้ถูกกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๒ ซึ่งสามารถเจรจากลงกันได้ในวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ และได้ทำข้อตกลงไว้ต่อกันโดยได้รับการจดทะเบียนข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง ทะเบียนเลขที่ [REDACTED] จากสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดชลบุรี ฉบับลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ มีผลใช้บังคับ ๑ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓

ผู้ถูกกล่าวหาได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ แจ้งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ว่าให้ผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน และลูกจ้างรายอื่นรวม ๗๔ คน ให้มารายงานตัวเพื่อปฏิบัติงานในวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ตามคำสั่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ที่ ๓๗๖ - ๔๔๔/๒๕๖๓ ฉบับลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๓ โดยขอความร่วมมือให้เจ้าหน้าที่กลุ่มงานคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ช่วยแจ้งให้ผู้กล่าวหาทั้งหมดทราบด้วย และผู้ถูกกล่าวหาได้สำเนาหนังสือดังกล่าวให้สหภาพแรงงานทราบ และขอความร่วมมือให้สหภาพแรงงานช่วยแจ้งให้ผู้กล่าวหาทั้งหมดทราบ

วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ผู้ถูกกล่าวหาได้ให้ลูกจ้างทั้งหมดเข้าไปในห้องประชุม และได้มีการเรียกชื่อลูกจ้างจำนวน ๗๔ คน ปรากฏว่ามีผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน และลูกจ้างรายอื่นรวม ๖๔ คน มารายงานตัว โดยสาขาจังหวัดชลบุรีมีลูกจ้างมารายงานตัว จำนวน ๔๘ คน และมีนาย [REDACTED] ตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคล เป็นผู้ชี้แจง และสาขาจังหวัดระยองมีลูกจ้างมารายงานตัว จำนวน ๑๖ คน มีนาย [REDACTED] และนาย [REDACTED] เป็นผู้ชี้แจง โดยได้ให้ตัวแทนสหภาพแรงงานร่วมรับฟังในห้องประชุมด้วยทั้งสองสาขา ผู้ถูกกล่าวหาได้มีการชี้แจงถึงคำสั่งของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ว่าบริษัทฯ ปฏิบัติตามคำสั่งโดยรับกลับเข้าทำงาน และเรื่องค่าเสียหายตั้งแต่วันที่ถูกเลิกจ้างจนถึงวันรับกลับเข้าทำงาน จึงต้องการขอทราบว่าลูกจ้างไปทำงานที่สถานประกอบการอื่นหรือไม่ และได้มีการไปใช้สิทธิประกันสังคมกรณีว่างงานหรือไม่ ซึ่งหลังจากเลิกจ้างได้ทำเอกสารแจ้งประกันสังคม และให้เอกสารแก่ลูกจ้างเพื่อให้ไปใช้สิทธิประกันสังคม แต่ไม่ทราบว่าลูกจ้างได้ไปใช้สิทธิหรือไม่ บริษัทฯ จึงต้องการทราบข้อมูลในส่วนนี้ ในส่วนของค่าเสียหายที่คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์สั่งให้จ่ายกับผู้กล่าวหา บริษัทฯ ได้มีการอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อศาลแรงงานและรอกการพิพากษาจากศาลแรงงาน และขอให้ศาลสั่งในเรื่องการคืนเงินค่าชดเชย บริษัทฯ จึงทำเอกสารขึ้นมาให้ลูกจ้างกรอกข้อมูลและลงลายมือชื่อเพื่อให้ลูกจ้างยืนยันข้อมูลส่วนตัว เพื่อจะนำข้อมูลไปดำเนินการเกี่ยวกับการจ่ายค่าเสียหายตามคำสั่งของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ โดยผู้ถูกกล่าวหาได้มีเอกสารหนังสือรายงานตัวเพื่อกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ให้ผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน และลูกจ้างรายอื่นรวม ๖๖ คน กรอกข้อมูลและลงลายมือชื่อหลังจากชี้แจงจนเป็นที่เข้าใจได้เปิดโอกาสให้ผู้กล่าวหาและลูกจ้างทั้งหมดหารือกับตัวแทนสหภาพแรงงาน

หลังจากหารือเสร็จผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน และลูกจ้างรายอื่นรวม ๖๖ คน ไม่ประสงค์ที่จะกรอกข้อมูลและลงลายมือชื่อในเอกสารรายงานตัวเพื่อกลับเข้าปฏิบัติงาน ผู้ถูกกล่าวหาจึงได้ทำแบบฟอร์มการขอลอให้รับกลับเข้าทำงานให้กรอกข้อมูลและลงลายมือชื่อ และผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน รวมลูกจ้างรายอื่น ๖๖ คน ที่ได้รับเอกสารไปโดยได้นำเอกสารขอลอการให้รับกลับเข้าทำงานดังกล่าวไปปรึกษากับตัวแทนสหภาพแรงงาน โดยได้รับการแนะนำจากสหภาพแรงงานว่าไม่ให้กรอกข้อมูลและลงลายมือชื่อในเอกสารดังกล่าว ก่อนวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ มีลูกจ้างบางคนติดต่อว่ามีความประสงค์ที่จะขอลอการกลับเข้ามาปฏิบัติหน้าที่, ขอคืนเงินชดเชยเต็มจำนวนที่เคยได้รับจากผู้ถูกกล่าวหา, ขอผ่อนชำระและกลับเข้าไปปฏิบัติงาน, ขอผ่อนชำระจนครบจึงจะกลับเข้าไปปฏิบัติงาน ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ทำเอกสารฉบับลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ในการนำเงินชดเชยการเลิกจ้างมาคืนให้กับบริษัทฯ โดยมีข้อความดังนี้ “ในวันนี้ ข้าพเจ้า นาย/นางสาว/นาง..... ยังมีได้นำเงินชดเชยการเลิกจ้าง มาส่งคืนบริษัทฯ และข้าพเจ้าให้สัญญาว่าภายในวันที่.....จะนำเงินค่าชดเชยการเลิกจ้าง มาคืนให้แก่บริษัทฯ เต็มตามจำนวน และหากไม่ได้ทำตามสัญญาที่ระบุไว้นี้ ถือว่าข้าพเจ้าสละสิทธิในการกลับเข้าทำงานตามที่ยื่นร้องต่อ ครส. อนึ่งในช่วงเวลาผ่อนผันระหว่างนำเงินมาชำระ ข้าพเจ้าขอใช้สิทธิลาโดยไม่รับค่าจ้าง” และให้เฉพาะลูกจ้างที่มีความประสงค์ผ่อนผันกรอกเอกสารและลงลายมือชื่อในเอกสารดังกล่าว ไม่ได้ให้ลูกจ้างทุกคนกรอกเอกสาร และบริษัทฯ ต้องการให้ทุกคนกรอกเอกสารเฉพาะแบบฟอร์มการรายงานตัวเท่านั้น ซึ่งผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน และลูกจ้างรายอื่นรวม ๖๔ คน ไม่ประสงค์ที่จะกรอกข้อมูลและลงลายมือชื่อ โดยผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน และลูกจ้างรายอื่นรวม ๖๔ คน ไม่ประสงค์กรอกข้อมูลและลงลายมือชื่อในเอกสารเนื่องจากสหภาพแรงงานไม่โหล่งนาม ผู้ถูกกล่าวหาจึงได้เก็บเอกสารคืนและไม่ได้ให้เอกสารกับลูกจ้างกลับไป โดยผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าลูกจ้างบางส่วนได้ออกไปทำงานกับสถานประกอบการอื่นแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาจึงอยากรักษาสีทธิของผู้กล่าวหาให้ได้กลับเข้ามาทำงานกับบริษัทฯ อีกครั้ง จึงมีเอกสารขอลอการกลับเข้ามาทำงานกับบริษัทฯ พร้อมกับมีการเสนอเงื่อนไขการผ่อนชำระค่าชดเชยให้กับลูกจ้างผู้กล่าวหาที่มีความประสงค์จะกลับเข้ามาทำงานกับบริษัทฯ โดยให้ติดต่อบริษัทฯ อีกครั้งเมื่อพร้อม

กรณีเอกสารหนังสือรายงานตัวเพื่อกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ ผู้ถูกกล่าวหาที่มีความประสงค์ที่จะให้ผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน และลูกจ้างรายอื่นรวม ๖๔ คน กรอกข้อมูลและลงลายมือชื่อ เพื่อนำไปใช้ในงานทะเบียนฝ่ายทรัพยากรบุคคล และนำข้อมูลไปใช้ในการตรวจสอบค่าเสียหายตามคำสั่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ เช่น เป็นข้อมูลในการยืนยันตัวตนลูกจ้าง เช่น ชื่อ - สกุล ตำแหน่ง หน่วยงาน ที่อยู่ปัจจุบัน และเบอร์โทรศัพท์ที่ติดต่อได้ แต่เนื่องจากผู้กล่าวหาทั้งหมดไม่ประสงค์จะลงลายมือชื่อในเอกสาร ผู้ถูกกล่าวหาจึงให้ลูกจ้างทั้งหมดกลับไปก่อนและหากมีความประสงค์จะกรอกข้อมูลในเอกสาร ให้มาแจ้งความประสงค์กับผู้ถูกกล่าวหาได้ ซึ่งปรากฏว่าไม่มีลูกจ้างคนใดมาติดต่อแจ้งความประสงค์กับผู้ถูกกล่าวหา โดยนับตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ผู้ถูกกล่าวหาได้จ่ายค่าจ้างให้กับผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน และลูกจ้างรายอื่นรวม ๖๔ คน ตามปกติ

ผู้ถูกกล่าวหาได้มีหนังสือถึงสหภาพแรงงานฉบับลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เรื่องการเรียกรายงานตัวครั้งที่ ๒ ในวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เวลา ๐๘.๐๐ น. ผู้ถูกกล่าวหาได้ให้ลูกจ้างทั้งหมดเข้าไปในห้องประชุม และได้มีการชานชื่อลูกจ้างจำนวน ๖๔ คน และได้ให้ตัวแทนสหภาพแรงงานร่วมรับฟังใน

ห้องประชุมด้วยทั้งสองสาขา และได้ให้เอกสารมีเอกสารที่ได้ให้ผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน และลูกจ้างรายอื่นรวม ๖๔ คน เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ชำรงตันกรอกข้อมูลและลงลายมือชื่อ ปรากฏว่าผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน รวมลูกจ้างรายอื่น ๖๔ คน ไม่ประสงค์ที่จะกรอกข้อมูลและลงลายมือชื่อ ผู้ถูกกล่าวหาจึงได้มีหนังสือเตือน เป็นลายลักษณ์อักษร ฉบับลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ให้กับผู้กล่าวหาและลูกจ้างทั้งหมด และอ่าน รายละเอียดในหนังสือเตือนให้ผู้กล่าวหาทั้งหมดทราบ เรื่องของการไม่ให้ความร่วมมือในการรายงานตัว กับบริษัทฯ ในวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ได้ประพฤติผิดระเบียบข้อบังคับ หรือคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมาย ของบริษัทฯ ไม่ให้ความร่วมมือในการรายงานตัวกับบริษัทฯ โดยไม่ยอมลงนามในเอกสารรายงานตัว ที่บริษัทฯ จัดเตรียมเพื่อให้ได้ข้อมูลอันจะนำไปใช้ในงานทะเบียนภายในฝ่ายทรัพยากรบุคคล และการนำข้อมูลไปใช้ในกระบวนการตรวจสอบความเสียหายตามคำสั่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวถือว่า กระทำความผิด ระเบียบข้อบังคับฯ หมวดที่ ๙ ข้อ ๕๔ (๑) ไม่เคารพและไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ ในการทำงานของบริษัทฯโดยเคร่งครัด และหมวดที่ ๙ ข้อ ๕๔ (๒) ไม่เชื่อฟังและไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ ผู้บังคับบัญชา โดยได้ให้ผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน ลงนามในหนังสือเตือน แต่ผู้กล่าวหาไม่ประสงค์ลงนามในหนังสือ เตือนดังกล่าว ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้แจ้งให้ผู้กล่าวหาทั้งหมดลงนามในหนังสือรายงานตัวเพื่อกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ เนื่องจากถ้าหากไม่ลงนามในเอกสารดังกล่าวจะเป็นการกระทำความผิดซ้ำคำเตือน และให้เวลาในหารื้อกับ ตัวแทนสหภาพแรงงาน หลังจากผู้กล่าวหาทั้งหมดหรือกับตัวแทนสหภาพแรงงานแล้ว และยังมีความประสงค์ ไม่ให้ความร่วมมือลงนามในเอกสารรายงานตัว ผู้ถูกกล่าวหาจึงถือว่าเป็นการกระทำความผิดซ้ำคำเตือนจึงได้มีหนังสือ เลิกจ้างฉบับลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ให้กับผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน และลูกจ้างรายอื่นรวม ๖๔ คน โดยในหนังสือเลิกจ้างระบุว่า อ้างถึงหนังสือพิจารณาโทษทางวินัย ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ได้แจ้ง ท่านมาเพื่อพิจารณาโทษเกี่ยวกับเรื่องที่ท่านได้ประพฤติผิดระเบียบข้อบังคับฯ หมวดที่ ๙ ข้อที่ ๕๔ (๑) ไม่ เคารพและไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับในการทำงานของบริษัทฯโดยเคร่งครัด และหมวดที่ ๙ ข้อที่ ๕๔ (๒) ไม่เชื่อฟังและไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา และวันนี้ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ท่านก็ยังได้ ประพฤติผิดระเบียบข้อบังคับ หรือคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายของบริษัทฯ กล่าวคือ ตามที่คณะกรรมการ แรงงานสัมพันธ์ได้มีคำสั่งให้รับท่านกลับเข้าทำงาน นั้น วันนี้เป็นครั้งที่ ๒ ที่บริษัทฯได้แจ้งให้ท่านรายงานตัว เพื่อเข้าปฏิบัติงาน แต่ท่านกลับมีพฤติกรรมไม่ให้ความร่วมมือในการรายงานตัวกับบริษัทฯ โดยไม่ยอมลงนาม ในเอกสารรายงานตัวที่บริษัทฯจัดเตรียมเพื่อให้ได้ข้อมูลอันจะนำไปใช้ในงานทะเบียนภายในฝ่ายทรัพยากร บุคคล และการนำข้อมูลไปใช้ในกระบวนการตรวจสอบความเสียหายตามคำสั่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ซ้ำ อีก การกระทำดังกล่าว บริษัทฯ เห็นว่าท่านไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับการทำงาน ดังนี้ ข้อ ๕๔ (๑) ไม่ เคารพและไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับในการทำงานของบริษัทฯ และข้อ ๕๔ (๒) ไม่เชื่อฟังและไม่ปฏิบัติ ตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ข้อ ๕๗ (๔) (ค.) ฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับการทำงาน คำสั่ง หรือ ประกาศของ บริษัทฯ หรือคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมาย และบริษัทฯได้ตักเตือนเป็นหนังสือ ซึ่งเป็นความผิดต่อกฎระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานของบริษัทฯ ที่ได้จดทะเบียนไว้ต่อสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และการกระทำดังกล่าวมานั้นยังถือว่าเป็นการกระทำความผิดต่อ พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๑๙ (๔) และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๕๘๓ จึงพิจารณาเลิกจ้างโดยไม่จ่าย ค่าชดเชย และให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถตรวจสอบข้อมูลสิทธิประกันสังคมของลูกจ้างได้เนื่องจากเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของตัวผู้กล่าวหาทั้งหมด ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาเคยขอข้อมูลจากประกันสังคมของลูกจ้างในช่วงที่มีการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ แต่สำนักงานประกันสังคมก็ไม่สามารถให้ข้อมูลของลูกจ้างได้ ในส่วนของข้อมูลสิทธิประกันสังคมบริษัทจะนำเงินที่ผู้กล่าวหาทั้งหมดมาคำนวณกับผลต่างในกรณีในการรับค่าจ้างปกติ เพื่อที่บริษัทจะได้ทราบว่าจะต้องจ่ายค่าเสียหายเท่ากับค่าจ้างเพิ่มอีกเท่าใด เนื่องจากลูกจ้างได้รับเงินจากประกันสังคมไปแล้วบางส่วน โดยกลุ่มที่ใช้สิทธิประกันสังคมจะคำนวณจากเงินที่ได้ร้อยละ ๗๐ ซึ่งประกันสังคมจ่ายสูงสุดไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ บาท ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช้สิทธิบริษัทจะแยกกลุ่มออกมาเพื่อสอบถามถึงเรื่องระยะเวลาและการยื่นขอใช้สิทธิ

ผู้ถูกกล่าวหาเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน เนื่องจากเรื่องการกระทำความผิดข้อบังคับของบริษัท คือพฤติกรรมเกี่ยวกับการเข้าปฏิบัติงานทำงาน และการปกปิดข้อมูล ให้ข้อมูลที่มีผลเสียหายกับบริษัทหากไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ไม่เชื่อฟังในกรณีที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งให้กรอกเอกสารรายงานตัวแล้วไม่ปฏิบัติตาม โดยปฏิเสธว่าไม่ได้เลิกจ้างเพราะการที่ผู้กล่าวหาทั้งหมดทำคำร้องต่อคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ และสมาชิกสหภาพแรงงาน และเลิกจ้างในระหว่างข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างมีผลใช้บังคับแต่อย่างใด และเมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหาได้ทำคำฟ้องต่อศาลแรงงานภาค ๒ กับผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน กรณีให้คืนเงินชดเชยให้กับบริษัท ปัจจุบันอยู่ระหว่างการดำเนินการของศาลแรงงาน

คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ได้พิจารณาคำร้องกล่าวหาของผู้กล่าวหา และคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว เห็นว่ามีประเด็นที่ต้องพิจารณา ดังนี้

๑. ผู้ถูกกล่าวหาเลิกจ้างผู้กล่าวหาเพราะสาเหตุใด ผู้กล่าวหาไม่ลงชื่อในเอกสารที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ลงชื่อในวันรายงานตัวเป็นความผิดหรือไม่

๒. ผู้ถูกกล่าวหาเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ (๑) (๒) และมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือไม่

ประเด็นที่ ๑ ผู้ถูกกล่าวหาเลิกจ้างผู้กล่าวหาเพราะสาเหตุใด ผู้กล่าวหาไม่ลงนามในเอกสารที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ลงชื่อในวันรายงานตัวเป็นความผิดหรือไม่

ข้อเท็จจริงของคู่ความทั้งสองฝ่ายฟังร่วมกันได้ว่าผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน เคยเป็นลูกจ้างของผู้ถูกกล่าวหา สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่เลขที่ [REDACTED] หมู่ที่ [REDACTED] นิคมอุตสาหกรรม [REDACTED] ตำบล [REDACTED] อำเภอ [REDACTED] จังหวัดชลบุรี และสาขาจังหวัดระยอง ตั้งอยู่เลขที่ [REDACTED] หมู่ที่ [REDACTED] อำเภอ [REDACTED] จังหวัดระยอง ประกอบกิจการผลิตชิ้นส่วนของยานยนต์ ซึ่งผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึง ๔๖ ทำงานที่สำนักงานใหญ่ จังหวัดชลบุรี และผู้กล่าวหาที่ ๔๗ - ๕๓ ทำงานที่สาขาจังหวัดระยอง รวมผู้กล่าวหาทั้งหมด ๕๓ คนโดยเข้าทำงานในระหว่าง ปี ๒๕๓๑ - ปี ๒๕๕๖ และได้รับมอบหมายให้ทำงานในตำแหน่งแตกต่างกัน อัตราค่าจ้างสุดท้ายแตกต่างกัน สวัสดิการอื่นๆแตกต่างกัน กำหนดจ่ายค่าจ้างและเงินสวัสดิการอื่นๆ ทุกกลางเดือนและวันสุดท้ายของเดือน ผู้ถูกกล่าวหาหมายให้ทำงานสัปดาห์ละ ๖ วัน มีวันอาทิตย์เป็นวันหยุดประจำสัปดาห์ แบ่งการทำงานออกเป็น ๒ กะ กะที่ ๑ เวลา ๐๘.๐๐ น. - ๑๗.๐๐ น. กะที่ ๒ เวลา ๒๐.๐๐ น. - ๐๕.๐๐ น. โดยผู้กล่าวหาทั้ง

๕๓ คน เป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน [REDACTED] โดยสหภาพแรงงานได้รับการจดทะเบียนจาก นายทะเบียนสำนักงานทะเบียนประจำจังหวัดชลบุรี เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ทะเบียนเลขที่ [REDACTED] ปัจจุบันมีสมาชิกประมาณ ๙๐๐ คน สำนักงานตั้งอยู่เลขที่ [REDACTED] หมู่ที่ [REDACTED] ตำบล [REDACTED] อำเภอ [REDACTED] จังหวัดชลบุรี สหภาพแรงงานฯ เป็นผู้ดำเนินการเก็บค่าบำรุงสมาชิกรายปีในอัตราร้อยละ ๘ ตาม อัตราเงินเดือนของสมาชิกแต่ละคน สหภาพแรงงานฯ ไม่ได้แจ้งบัญชีรายชื่อสมาชิกสหภาพแรงงานฯ ให้กับ ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยแจ้งให้ทราบเพียงรายชื่อกรรมการสหภาพแรงงานเท่านั้น เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๒ สหภาพแรงงานฯ ได้ยื่นข้อเรียกร้องเพื่อขอเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างต่อผู้ถูกกล่าวหา และข้อเรียกร้องสามารถ เสร็จจากตกลงกันได้ในวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ และได้รับการจดทะเบียนข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างจาก สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดชลบุรี ทะเบียนเลขที่ [REDACTED] ฉบับลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ มีผลบังคับใช้ ๑ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓ โดยผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน เป็นเพียงสมาชิกสหภาพแรงงานและไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือเป็นผู้แทนในการเจรจาข้อเรียกร้องดังกล่าวแต่ อยางใด โดยผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คนและลูกจ้างรายอื่นรวม ๗๔ คน ถูกผู้ถูกกล่าวหาเลิกจ้างโดยให้มีผลการเลิกจ้าง วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๓ และต่อมาวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๓ และวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ ผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คนและลูกจ้างรายอื่นรวม ๗๔ คน ได้ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ว่าถูกเลิกจ้าง ในระหว่างข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างมีผลใช้บังคับ และขอให้คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์วินิจฉัยชี้ขาด สั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาเรียกกลับเข้าทำงานและจ่ายค่าเสียหาย ต่อมาวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๓ คณะกรรมการ แรงงานสัมพันธ์ได้พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดและออกคำสั่งที่ ๓๗๖ - ๕๔๙/๒๕๖๓ โดยสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาเรียก ผู้กล่าวหากลับเข้าทำงานในตำแหน่งหน้าที่เดิมหรือไม่ต่ำกว่าเดิม และจ่ายค่าเสียหายเท่ากับค่าจ้างสุดท้ายนับแต่ วันที่ถูกเลิกจ้างจนถึงวันเรียกกลับเข้าทำงาน ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ แจ้งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ว่าให้ผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน และลูกจ้างรายอื่นรวม ๗๔ คน ให้มารายงานตัว เพื่อปฏิบัติงานในวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ตามคำสั่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ที่ ๓๗๖ - ๕๔๙/ ๒๕๖๓ ฉบับลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๓ โดยขอความร่วมมือให้เจ้าหน้าที่กลุ่มงานคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ช่วย แจ้งให้ผู้กล่าวหาทั้งหมดทราบด้วย และผู้ถูกกล่าวหาได้สำเนาหนังสือดังกล่าวให้สหภาพแรงงานทราบ และขอ ความร่วมมือให้สหภาพแรงงานช่วยแจ้งให้ผู้กล่าวหาทั้งหมดทราบ เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน ได้แต่งตัวในชุดเครื่องแบบทำงานของบริษัทฯ เพื่อเข้ารายงานตัว แต่ไม่ได้สแกน ลายนิ้วมือหรือลงชื่อเพื่อเข้าทำงาน โดยมีการไปรวมตัวกันที่ทำการของสหภาพแรงงานซึ่งอยู่ภายในโรงงาน และเมื่อถึงเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหานัดหมายได้มีเดินรวมกลุ่มกันไปพบผู้ถูกกล่าวหาที่ห้องประชุม ทั้งนี้มีตัวแทน สหภาพแรงงานเข้าร่วมรับฟังการรายงานตัวด้วย และผู้ถูกกล่าวหาได้ตรวจสอบผู้มารายงานตัว โดยการขานชื่อ และทำเครื่องหมายขีดถูกตามบัญชีรายชื่อลูกจ้างจำนวน ๗๔ คน ปรากฏว่ามีลูกจ้างมารายงานตัวจำนวน ๖๔ คน รวมผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน โดยแยกเป็นสาขาใหญ่จังหวัดชลบุรีมีลูกจ้างมารายงานตัว ๔๘ คน และมีนาย [REDACTED] ตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคล เป็นผู้ชี้แจง และสาขาจังหวัดระยองมีลูกจ้างมารายงานตัว ๑๖ คน มีนาย [REDACTED] และนาย [REDACTED] เป็นผู้ชี้แจง ซึ่งฝ่ายผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงว่าในวันดังกล่าวโดยได้ให้ ตัวแทนสหภาพแรงงานร่วมรับฟังในห้องประชุมด้วยทั้งสองสาขา ผู้ถูกกล่าวหาได้มีการชี้แจงถึงคำสั่งของคณะกรรมการ แรงงานสัมพันธ์ ว่าบริษัทฯปฏิบัติตามคำสั่งโดยเรียกกลับเข้าทำงาน และเรื่องค่าเสียหายตั้งแต่วันที่ถูกเลิกจ้างจนถึง วันเรียกกลับเข้าทำงาน จึงต้องการขอทราบว่าลูกจ้างไปทำงานที่สถานประกอบการอื่นหรือไม่ และได้มีการไปใช้

สิทธิประกันสังคมกรณีว่างงานหรือไม่ ซึ่งหลังจากเลิกจ้างได้ทำเอกสารแจ้งประกันสังคม และให้เอกสารแก่ลูกจ้างเพื่อให้ไปใช้สิทธิประกันสังคม แต่ไม่ทราบว่าลูกจ้างได้ไปใช้สิทธิหรือไม่ บริษัทจึงต้องการทราบข้อมูลในส่วนนี้ ในส่วนของค่าเสียหายที่คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์สั่งให้จ่ายกับผู้กล่าวหา บริษัทได้มีการอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อศาลแรงงานและรอการพิพากษาจากศาลแรงงาน และขอให้ศาลสั่งในเรื่องการคืนเงินค่าชดเชย บริษัทจึงทำเอกสารขึ้นมาให้ลูกจ้างกรอกข้อมูลและลงลายมือชื่อเพื่อให้ลูกจ้างยืนยันข้อมูลส่วนตัว เพื่อนำข้อมูลไปดำเนินการเกี่ยวกับการจ่ายค่าเสียหายตามคำสั่งของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ โดยผู้ถูกกล่าวหาได้มีเอกสารหนังสือรายงานตัวเพื่อกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ให้ผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน และลูกจ้างรายอื่นรวม ๖๖ คน กรอกข้อมูลและลงลายมือชื่อ หลังจากชี้แจงจนเป็นที่เข้าใจได้เปิดโอกาสให้ผู้กล่าวหาและลูกจ้างทั้งหมดหารือกับตัวแทนสหภาพแรงงาน หลังจากหารือเสร็จผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน และลูกจ้างรายอื่นรวม ๖๖ คน ไม่ประสงค์ที่จะกรอกข้อมูลและลงลายมือชื่อในเอกสารรายงานตัวเพื่อกลับเข้าปฏิบัติงาน ผู้ถูกกล่าวหาจึงได้ทำแบบฟอร์มการขอลอให้รับกลับเข้าทำงานให้กรอกข้อมูลและลงลายมือชื่อ และผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน รวมลูกจ้างรายอื่น ๖๖ คน ที่ได้รับเอกสารไปโดยได้นำเอกสารขอลอการให้รับกลับเข้าทำงานดังกล่าวไปปรึกษากับตัวแทนสหภาพแรงงาน โดยได้รับการแนะนำจากสหภาพแรงงานว่าไม่ให้กรอกข้อมูลและลงลายมือชื่อในเอกสารดังกล่าว ก่อนวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ มีลูกจ้างบางคนติดต่อมาว่ามีความประสงค์ที่จะขอลอการกลับเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ ขอคืนเงินชดเชยเต็มจำนวนที่เคยได้รับจากผู้ถูกกล่าวหา , ขอผ่อนชำระและกลับเข้าไปปฏิบัติงาน , ขอผ่อนชำระจนครบจึงจะกลับเข้าไปปฏิบัติงาน ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ทำเอกสารฉบับลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ในการนำเงินชดเชยการเลิกจ้างมาคืนให้กับบริษัทฯ โดยมีข้อความดังนี้ “ในวันนี้ ข้าพเจ้า นาย/นางสาว/นาง.....ยังมิได้นำเงินชดเชยการเลิกจ้าง มาส่งคืนบริษัทฯ และข้าพเจ้าให้สัญญาว่าภายในวันที่.....จะนำเงินค่าชดเชยการเลิกจ้าง มาคืนให้แก่บริษัทฯ เต็มตามจำนวน และหากไม่ได้ทำตามสัญญาที่ระบุไว้นี้ ถือว่าข้าพเจ้าสละสิทธิในการกลับเข้าทำงานตามที่ยื่นร้องต่อ ครส. อนึ่งในช่วงเวลาผ่อนผันระหว่างนำเงินมาชำระ ข้าพเจ้าขอใช้สิทธิ์ลาโดยไม่รับค่าจ้าง” และให้เฉพาะลูกจ้างที่มีความประสงค์ผ่อนผันกรอกเอกสารและลงลายมือชื่อในเอกสารดังกล่าว ไม่ได้ให้ลูกจ้างทุกคนกรอกเอกสารและบริษัทฯต้องการให้ทุกคนกรอกเอกสารเฉพาะแบบฟอร์มการรายงานตัวเท่านั้น ซึ่งผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน และลูกจ้างรายอื่นรวม ๖๔ คน ไม่ประสงค์ที่จะกรอกข้อมูลและลงลายมือชื่อ โดยผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน และลูกจ้างรายอื่นรวม ๖๔ คน ไม่ประสงค์กรอกข้อมูลและลงลายมือชื่อในเอกสารเนื่องจากสหภาพแรงงานไม่ให้ลงนาม ผู้ถูกกล่าวหาจึงได้เก็บเอกสารคืนและไม่ได้ให้เอกสารกับลูกจ้างกลับไป โดยผู้ถูกกล่าวหาทราบว่า มีลูกจ้างบางส่วนได้ออกไปทำงานกับสถานประกอบการอื่นแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาจึงอยากรักษาสีทธิของผู้กล่าวหาให้ได้กลับเข้ามาทำงานกับบริษัทฯอีกครั้ง จึงมีเอกสารขอลอการกลับเข้ามาทำงานกับบริษัทฯ พร้อมกับมีการเสนอเงื่อนไขการผ่อนชำระค่าชดเชยให้กับลูกจ้างผู้กล่าวหาที่มีความประสงค์จะกลับเข้ามาทำงานกับบริษัทฯ โดยให้ติดต่อบริษัทฯอีกครั้งเมื่อพร้อมในส่วนของผู้กล่าวหาชี้แจงว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้แจกเอกสารฉบับที่ ๑ คือหนังสือรายงานตัวเพื่อกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ และได้อ่านรายละเอียดในเอกสารดังกล่าวให้ผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน ทราบ และให้กรอกข้อมูลและลงลายมือชื่อในเอกสารดังกล่าว ซึ่งผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน ไม่ประสงค์ที่จะลงลายมือชื่อเนื่องจากเห็นว่าเอกสารดังกล่าวไม่น่าเชื่อถือ ไม่มีชื่อบริษัทฯตรงหัวกระดาษ มีข้อความให้ระบุว่าจะได้รับเงินจากประกันสังคมหรือไม่ และมีข้อความให้ส่งคืนเงินชดเชยการเลิกจ้าง และมีข้อความการดำเนินคดีทั้งทางแพ่งและทางอาญา ซึ่งผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน ได้เสนอให้ผู้ถูกกล่าวหานำค่าเสียหายมาหักลบให้เหลือ

เป็นจำนวนเงินเท่าใดจะขอผ่อนชำระเมื่อได้กลับเข้าทำงาน แต่ผู้ถูกกล่าวหายืนยันว่าจะต้องนำเงินมาคืนเต็มจำนวน ผู้กล่าวหาทั้งหมดจึงไม่ลงลายมือชื่อในเอกสารดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาจึงเก็บเอกสารดังกล่าวคืน โดยผู้กล่าวหาบางคนเก็บเอกสารดังกล่าวไว้ไม่ได้ส่งคืนให้กับผู้ถูกกล่าวหาและได้ถ่ายรูปแบบฟอร์มการรายงานตัวไว้เป็นหลักฐาน โดยได้นำมาเป็นพยานเอกสารในการให้ข้อเท็จจริงกับคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาได้นำเอกสารหนังสือรายงานตัวอีกฉบับมาให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อ โดยตัดข้อความให้ส่งคืนเงินชดเชยการเลิกจ้างให้กับผู้ถูกกล่าวหาออก โดยผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน ไม่ลงลายมือชื่อในเอกสารดังกล่าว เนื่องจากเกรงว่าจะมีโทษทางแพ่งและทางอาญา และเอกสารดังกล่าวไม่มีหัวกระดาษของบริษัทฯ และผู้ถูกกล่าวหาได้นำเอกสารการเงินค่าชดเชยการเลิกจ้างให้กับผู้ถูกกล่าวหาทั้ง ๕๓ คน แยกอีกฉบับ โดยในเอกสารได้ระบุให้นำเงินชดเชยมาคืนเต็มจำนวนภายในวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ซึ่งผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน ไม่ประสงค์ลงลายมือชื่อในเอกสารดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาจึงเก็บเอกสารดังกล่าวคืนโดยผู้กล่าวหาบางคนเก็บเอกสารดังกล่าวไว้ไม่ได้ส่งคืนให้กับผู้ถูกกล่าวหาและได้ถ่ายรูปไว้เป็นหลักฐาน โดยได้นำมาเป็นพยานเอกสารในการให้ข้อเท็จจริงกับคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ เมื่อผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน ไม่ลงลายมือชื่อในเอกสารดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาจึงได้จัดทำเอกสารโดยมีข้อความขอแจ้งการชะลอการกลับเข้าทำงานตามคำสั่ง ครส. โดยจะติดต่อบริษัทอีกครั้งเมื่อข้าพเจ้าพร้อม ให้ผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน ลงลายมือชื่อ ซึ่งผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน ไม่ประสงค์จะลงลายมือชื่อในเอกสารดังกล่าวผู้ถูกกล่าวหาจึงเก็บเอกสารดังกล่าวคืน โดยผู้กล่าวหาบางคนเก็บเอกสารดังกล่าวไว้ไม่ได้ส่งคืนให้กับผู้ถูกกล่าวหาและได้ถ่ายรูปไว้เป็นหลักฐาน โดยได้นำมาเป็นพยานเอกสารในการให้ข้อเท็จจริงกับคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ผู้ถูกกล่าวหาจึงแจ้งกับผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน ว่าในเมื่อผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน ไม่ลงลายมือชื่อในเอกสารข้างต้นก็ไม่มีสถานะการเป็นลูกจ้างและให้ออกจากบริษัท โดยในวันดังกล่าวผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน ได้มีหนังสือเป็นรายบุคคลถึงผู้ถูกกล่าวหา ฉบับลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เรื่อง ขอให้รับกลับเข้าทำงาน ตามคำสั่งของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ทั้งนี้ผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน ได้มีการบันทึกเสียงสนทนาในห้องประชุม และได้นำข้อเท็จจริงดังกล่าวมาสืบในชั้นคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ซึ่งจากบันทึกเสียงสนทนาดังกล่าวตรงกับข้อความในเอกสารที่ฝ่ายผู้กล่าวหานำมาแสดงต่อคณะกรรมการฯ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาได้มีหนังสือถึงสหภาพแรงงานฉบับลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เรื่องการเรียกรายงานตัวครั้งที่ ๒ ในวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เวลา ๐๘.๐๐ น. ผู้ถูกกล่าวหาได้ให้ลูกจ้างทั้งหมดเข้าไปในห้องประชุม และได้มีการขานชื่อลูกจ้างจำนวน ๖๔ คน และได้ให้ตัวแทนสหภาพแรงงานร่วมรับฟังในห้องประชุมด้วยทั้งสองสาขา และได้ให้เอกสารมีเอกสารที่ได้ให้ผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน และลูกจ้างรายอื่นรวม ๖๔ คน เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ข้างต้นกรอกข้อมูลและลงลายมือชื่อ ปรากฏว่าผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน รวมลูกจ้างรายอื่น ๖๔ คน ไม่ประสงค์ที่จะกรอกข้อมูลและลงลายมือชื่อ ผู้ถูกกล่าวหาจึงได้มีหนังสือเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร ฉบับลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ให้กับผู้กล่าวหาและลูกจ้างทั้งหมดและอ่านรายละเอียดในหนังสือเตือนให้ผู้กล่าวหาทั้งหมดทราบ เรื่องของการไม่ให้ความร่วมมือในการรายงานตัวกับบริษัทฯ ในวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ได้ประพฤติผิดระเบียบข้อบังคับ หรือคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายของบริษัทฯ ไม่ให้ความร่วมมือในการรายงานตัวกับบริษัทฯ โดยไม่ยอมลงนามในเอกสารรายงานตัวที่บริษัทฯ จัดเตรียมเพื่อให้ได้ข้อมูลอันจะนำไปใช้ในงานทะเบียนภายในฝ่ายทรัพยากรบุคคล และการนำข้อมูลไปใช้ในกระบวนการตรวจสอบความเสียหายตามคำสั่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวถือว่ากระทำความผิดระเบียบข้อบังคับฯ หมวดที่ ๙ ข้อ ๕๔ (๑) ไม่เคารพและไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ

ในการทำงานของบริษัทาโดยเคร่งครัด และหมวดที่ ๙ ข้อ ๕๔ (๒) ไม่เชื่อฟังและไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา โดยได้ให้ผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน ลงนามในหนังสือเตือน แต่ผู้กล่าวหาไม่ประสงค์ลงนามในหนังสือเตือนดังกล่าว ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้แจ้งให้ผู้กล่าวหาทั้งหมดลงนามในหนังสือรายงานตัวเพื่อกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ เนื่องจากถ้าหากไม่ลงนามในเอกสารดังกล่าวจะเป็นการกระทำความผิดซ้ำคำเตือน และให้เวลาในหารื้อกับตัวแทนสหภาพแรงงาน หลังจากผู้กล่าวหาทั้งหมดหารือกับตัวแทนสหภาพแรงงานแล้ว และยังมีความประสงค์ไม่ให้ความร่วมมือลงนามในเอกสารรายงานตัว ผู้ถูกกล่าวหาจึงถือว่าการกระทำความผิดซ้ำคำเตือนจึงได้มีหนังสือเลิกจ้างฉบับลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ให้กับผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน และลูกจ้างรายอื่นรวม ๖๔ คน โดยในหนังสือเลิกจ้างระบุว่า อ้างถึงหนังสือพิจารณาโทษทางวินัย ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ได้แจ้งท่านมาเพื่อพิจารณาโทษเกี่ยวกับเรื่องที่ท่านได้ประพฤติผิดระเบียบข้อบังคับฯ หมวดที่ ๙ ข้อที่ ๕๔ (๑) ไม่เคารพและไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับในการทำงานของบริษัทาโดยเคร่งครัด และหมวดที่ ๙ ข้อที่ ๕๔ (๒) ไม่เชื่อฟังและไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา และวันนี้ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ท่านก็ยังได้ประพฤติผิดระเบียบข้อบังคับ หรือคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายของบริษัทา กล่าวคือ ตามที่คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ได้มีคำสั่งให้รับท่านกลับเข้าทำงาน นั้น วันนี้เป็นครั้งที่ ๒ ที่บริษัทาได้แจ้งให้ท่านรายงานตัวเพื่อเข้าปฏิบัติงาน แต่ท่านกลับมีพฤติกรรมไม่ให้ความร่วมมือในการรายงานตัวกับบริษัทา โดยไม่ยอมลงนามในเอกสารรายงานตัวที่บริษัทาจัดเตรียมเพื่อให้ได้ข้อมูลอันจะนำไปใช้ในงานทะเบียนภายในฝ่ายทรัพยากรบุคคล และการนำข้อมูลไปใช้ในกระบวนการตรวจสอบความเสียหายตามคำสั่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ซ้ำอีก การกระทำความผิดดังกล่าว บริษัทา เห็นว่าท่านไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับการทำงาน ดังนี้ ข้อ ๕๔ (๑) ไม่เคารพและไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับในการทำงานของบริษัทา และข้อ ๕๔ (๒) ไม่เชื่อฟังและไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ข้อ ๕๗ (๔) (ค.) ผ่าฝืนระเบียบข้อบังคับการทำงาน คำสั่ง หรือ ประกาศของบริษัทา หรือคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมาย และบริษัทาได้ตัดเตือนเป็นหนังสือ ซึ่งเป็นความผิดต่อกฎระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานของบริษัทา ที่ได้จดทะเบียนไว้ต่อสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และการกระทำความผิดดังกล่าวมานั้นยังถือว่าการกระทำความผิดต่อ พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๑๙ (๔) และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๕๘๓ จึงพิจารณาเลิกจ้างโดยไม่จ่ายค่าชดเชย และให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

ผู้กล่าวหาได้ชี้แจงสาเหตุที่ไม่ได้ลงชื่อในเอกสารที่ผู้ถูกกล่าวหานำมาให้ลงชื่อว่าเอกสารดังกล่าวไม่น่าเชื่อถือ ไม่มีชื่อบริษัทาตรงหัวกระดาษ มีข้อความให้ระบุว่าได้รับเงินจากประกันสังคมหรือไม่ และมีข้อความให้ส่งคืนเงินชดเชยการเลิกจ้าง และมีข้อความการดำเนินคดีทั้งทางแพ่งและทางอาญา ซึ่งผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน ได้เสนอให้ผู้ถูกกล่าวหานำค่าเสียหายมาหักลบให้เหลือเป็นจำนวนเงินเท่าใดจะขอผ่อนชำระเมื่อได้กลับเข้าทำงาน แต่ผู้ถูกกล่าวหายืนยันว่าจะต้องนำเงินมาคืนเต็มจำนวน ผู้กล่าวหาทั้งหมดจึงไม่ลงลายมือชื่อในเอกสารดังกล่าว และฝ่ายผู้ถูกกล่าวหาให้เหตุผลในการนำเอกสารทั้งสามฉบับมาให้ผู้กล่าวหาลงชื่อในการรายงานตัวเนื่องจากบริษัทาปฏิบัติตามคำสั่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ โดยรับกลับเข้าทำงาน และเรื่องค่าเสียหายตั้งแต่วันที่ถูกเลิกจ้างจนถึงวันรับกลับเข้าทำงาน จึงต้องการขอทราบว่าคุณจ้างไปทำงานที่สถานประกอบการอื่นหรือไม่ และได้มีการไปใช้สิทธิประกันสังคมกรณีว่างงานหรือไม่ ซึ่งหลังจากเลิกจ้างได้ทำเอกสารแจ้งประกันสังคม และให้เอกสารแก่ลูกจ้างเพื่อให้ไปใช้สิทธิประกันสังคม แต่ไม่ทราบว่าคุณจ้างได้ไปใช้

ใช้สิทธิหรือไม่ บริษัทจึงต้องการทราบข้อมูลในส่วนนี้ ในส่วนของค่าเสียหายที่คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์สั่งให้จ่ายกับผู้กล่าวหา บริษัทได้มีการอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อศาลแรงงานและรอการพิพากษาจากศาลแรงงาน และขอให้ศาลสั่งในเรื่องการคืนเงินค่าชดเชย บริษัทฯจึงทำเอกสารขึ้นมาให้ลูกจ้างกรอกข้อมูลและลงลายมือชื่อเพื่อให้ลูกจ้างยืนยันข้อมูลส่วนตัว เพื่อนำข้อมูลไปดำเนินการเกี่ยวกับการจ่ายค่าเสียหายตามคำสั่งของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ เกี่ยวกับเอกสารหนึ่งสำเนารายงานตัวเพื่อกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ ผู้ถูกกล่าวหา มีความประสงค์ที่จะให้ผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน และลูกจ้างรายอื่นรวม ๖๔ คน กรอกข้อมูลและลงลายมือชื่อ เพื่อนำไปใช้ในงานทะเบียนฝ่ายทรัพยากรบุคคล และนำข้อมูลไปใช้ในการตรวจสอบค่าเสียหายตามคำสั่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ เช่น เป็นข้อมูลในการยืนยันตัวตนลูกจ้าง เช่น ชื่อ - สกุล ตำแหน่ง หน่วยงาน ที่อยู่ปัจจุบัน และเบอร์โทรศัพท์ที่ติดต่อได้ แต่เนื่องจากผู้กล่าวหาทั้งหมดไม่ประสงค์จะลงลายมือชื่อในเอกสาร ผู้ถูกกล่าวหาจึงให้ลูกจ้างทั้งหมดกลับไปก่อนและหากมีความประสงค์จะกรอกข้อมูลในเอกสาร ให้มาแจ้งความประสงค์กับผู้ถูกกล่าวหาได้ ซึ่งปรากฏว่าไม่มีลูกจ้างคนใดมาติดต่อแจ้งความประสงค์กับผู้ถูกกล่าวหา โดยนับตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ผู้ถูกกล่าวหาได้จ่ายค่าจ้างให้กับผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน และลูกจ้างรายอื่นรวม ๖๔ คน ตามปกติ ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถตรวจสอบข้อมูลสิทธิประกันสังคมของลูกจ้างได้เนื่องจากเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของตัวผู้กล่าวหาทั้งหมด ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาเคยขอข้อมูลจากประกันสังคมของลูกจ้างในช่วงที่มีการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ แต่สำนักงานประกันสังคมก็ไม่สามารถให้ข้อมูลของลูกจ้างได้ ในส่วนของข้อมูลสิทธิประกันสังคมบริษัทฯจะนำเงินที่ผู้กล่าวหาทั้งหมดตามจำนวนกับผลต่างในกรณีในการรับค่าจ้างปกติ เพื่อที่บริษัทฯจะได้ทราบว่าต้องจ่ายค่าเสียหายเท่ากับค่าจ้างเพิ่มอีกเท่าใด เนื่องจากลูกจ้างได้รับเงินจากประกันสังคมไปแล้วบางส่วน โดยกลุ่มที่ใช้สิทธิประกันสังคมจะคำนวณจากเงินที่ได้รับร้อยละ ๗๐ซึ่งประกันสังคมจ่ายสูงสุดไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ บาท ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช้สิทธิบริษัทฯจะแยกกลุ่มออกมาเพื่อสอบถามถึงเรื่องระยะเวลาและการยื่นขอใช้สิทธิ

คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ได้พิจารณาข้อเท็จจริงของทั้งสองฝ่ายแล้วเห็นว่า กรณีประเด็นที่ว่าผู้ถูกกล่าวหาเลิกจ้างผู้กล่าวหาเพราะสาเหตุใด นั้น ตามข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ผู้ถูกกล่าวหาได้เรียกผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน รวมลูกจ้างอื่นอีกรวม ๗๔ คนมารายงานตัวเข้าทำงานตามคำสั่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ที่ ๓๗๖ - ๔๔๙/๒๕๖๓ ที่สั่งให้ผู้ถูกกล่าวหารับผู้กล่าวหา กลับเข้าทำงานในตำแหน่งหน้าที่เดิมหรือไม่ต่ำกว่าเดิม และจ่ายค่าเสียหายเท่ากับค่าจ้างสุดท้ายนับแต่วันที่ถูกเลิกจ้าง จนถึงวันรับกลับเข้าทำงาน โดยในการรายงานตัวในวันดังกล่าวผู้ถูกกล่าวหาได้แจกเอกสารจำนวน ๓ ฉบับให้กลุ่มผู้กล่าวหากับพวกลงนามในเอกสารดังกล่าว แต่กลุ่มผู้กล่าวหาไม่ยอมลงชื่อ ต่อมาวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ผู้ถูกกล่าวหาได้นัดให้ผู้กล่าวหารายงานตัวครั้งที่ ๒ และได้อ่านคำเตือนเป็นหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ให้ผู้กล่าวหาทราบว่ากรณีที่ผู้กล่าวหาไม่ลงนามในเอกสารในการรายงานตัวในวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เป็นการกระทำความผิดตามข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานในหมวดที่ ๙ ข้อ ๕๔(๑)(๒)โดยให้ผู้กล่าวลงนามในหนังสือเตือน แต่ผู้กล่าวหาไม่ยอมลงนามในหนังสือเตือนดังกล่าว ซึ่งผู้กล่าวหาได้แจ้งให้ผู้กล่าวหาทั้งหมดลงนามในหนังสือรายงานตัวเพื่อกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ เนื่องจากหากไม่ลงนามในเอกสารดังกล่าวจะเป็นการกระทำความผิดซ้ำคำเตือน และได้แจกเอกสารเช่นเดียวกับเอกสารที่แจกในวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ให้ผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน ลงนามในเอกสารอีกครั้ง แต่ผู้กล่าวหาไม่ได้ลงนามในเอกสาร

ดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาจึงถือว่าเป็นการกระทำผิดซ้ำค่าเดือนจึงได้มีหนังสือเลิกจ้างฉบับลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ให้กับผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน และลูกจ้างรายอื่นรวม ๖๔ คน โดยในหนังสือเลิกจ้างระบุว่า อ้างถึงหนังสือพิจารณาโทษทางวินัย ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ได้แจ้งท่านมาเพื่อพิจารณาโทษเกี่ยวกับ เรื่องที่ท่านได้ประพฤติดุกระเบียบข้อบังคับฯ หมวดที่ ๙ ข้อที่ ๕๔ (๑) ไม่เคารพและไม่ปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับในการทำงานของบริษัทฯ โดยเคร่งครัด และหมวดที่ ๙ ข้อที่ ๕๔ (๒) ไม่เชื่อฟังและไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ของผู้บังคับบัญชา และวันนี้ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ท่านก็ยังได้ประพฤติดุกระเบียบข้อบังคับฯ หรือ คำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายของบริษัทฯ กล่าวคือ ตามที่คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ได้มีคำสั่งให้ท่านกลับ เข้าทำงาน นั้น วันนี้เป็นครั้งที่ ๒ ที่บริษัทฯ ได้แจ้งให้ท่านรายงานตัวเพื่อเข้าปฏิบัติงาน แต่ท่านกลับ มีพฤติกรรมไม่ให้ความร่วมมือในการรายงานตัวกับบริษัทฯ โดยไม่ยอมลงนามในเอกสารรายงานตัวที่บริษัทฯ จัดเตรียมเพื่อให้ได้ข้อมูลอันจะนำไปใช้ในงานทะเบียนภายในฝ่ายทรัพยากรบุคคล และการนำข้อมูลไปใช้ ในกระบวนการตรวจสอบความเสียหายตามคำสั่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ซ้ำอีก การกระทำดังกล่าว บริษัทฯ เห็นว่าท่านไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับการทำงาน ดังนี้ ข้อ ๕๔ (๑) ไม่เคารพและไม่ปฏิบัติตาม ระเบียบข้อบังคับในการทำงานของบริษัทฯ และข้อ ๕๔ (๒) ไม่เชื่อฟังและไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ข้อ ๕๗ (๔) (ค.) ผ่าฝืนระเบียบข้อบังคับการทำงาน คำสั่ง หรือ ประกาศของบริษัทฯ หรือคำสั่งอันชอบด้วย กฎหมาย และบริษัทฯ ได้ตัดเตือนเป็นหนังสือ ซึ่งเป็นความผิดต่อกฎระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานของ บริษัทฯ ที่ได้จดทะเบียนไว้ต่อสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และการกระทำดังที่กล่าวมานั้นยังถือ ว่าเป็นการกระทำความผิดต่อ พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๑๙ (๔) และประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๘๓ จึงพิจารณาเลิกจ้างโดยไม่จ่ายค่าชดเชย และให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ซึ่งจากข้อเท็จจริงดังกล่าว เชื่อได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเลิกจ้างผู้กล่าวหาเพราะเหตุอ้างว่า ผู้กล่าวหากระทำความผิดซ้ำค่าเดือน

ส่วนกรณีที่ว่า ผู้กล่าวหาไม่ลงชื่อในเอกสารที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ลงนามในวันรายงานตัวเป็น ความผิดหรือไม่ ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าเมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ผู้ถูกกล่าวหาได้แจ้งให้ผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คนมารายงานตัวเพื่อเข้าปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ที่ ๓๗๖ - ๔๔๙/๒๕๖๓ ที่สั่งให้ ผู้ถูกกล่าวหาจับผู้กล่าวหากลับเข้าทำงานในตำแหน่งหน้าที่เดิมหรือไม่ต่ำกว่าเดิม และจ่ายค่าเสียหายเท่ากับ ค่าจ้างสุดท้ายนับแต่วันที่ถูกเลิกจ้างจนถึงวันรับกลับเข้าทำงาน ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้นัดหมายให้ผู้กล่าวหาเดิน รวมกลุ่มกันไปพบผู้ถูกกล่าวหาที่ห้องประชุม ทั้งนี้มีตัวแทนสหภาพแรงงานเข้าร่วมรับฟังการรายงานตัวด้วย และผู้ถูกกล่าวหาได้ตรวจสอบผู้มารายงานตัว โดยการขานชื่อและทำเครื่องหมายขีดถูกตามบัญชีรายชื่อลูกจ้าง จำนวน ๗๔ คน ปรากฏว่ามีลูกจ้างมารายงานตัวจำนวน ๖๔ คน รวมผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน โดยแยกเป็นสาขา ใหญ่จังหวัดชลบุรีมีลูกจ้างมารายงานตัว ๔๘ คน และมีนาย [REDACTED] ตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคล เป็นผู้ชี้แจง และสาขาจังหวัดระยองมีลูกจ้างมารายงานตัว ๑๖ คน มีนาย [REDACTED] และนาย [REDACTED] เป็นผู้ชี้แจง ซึ่งฝ่ายผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงว่าในวันดังกล่าวโดยได้ให้ตัวแทนสหภาพแรงงานร่วมรับฟัง ในห้องประชุมด้วยทั้งสองสาขา ผู้ถูกกล่าวหามีการชี้แจงถึงคำสั่งของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ว่าบริษัทฯ ปฏิบัติตามคำสั่งโดยรับกลับเข้าทำงาน และเรื่องค่าเสียหายตั้งแต่วันที่ถูกเลิกจ้างจนถึงวันรับกลับเข้าทำงาน และได้ให้ผู้กล่าวหาทั้งหมดลงนามในเอกสาร จำนวน ๓ ฉบับ แต่ผู้กล่าวหาไม่ลงนามโดยอ้างว่า เอกสาร ดังกล่าวไม่น่าเชื่อถือ ไม่มีชื่อบริษัทตรงหัวกระดาษ มีข้อความให้ระบุว่าได้รับเงินจากประกันสังคมหรือไม่

และมีข้อความให้ส่งคืนเงินชดเชยการเลิกจ้าง และมีข้อความการดำเนินคดีทั้งทางแพ่งและทางอาญา และผู้ถูกกล่าวหาทำให้เหตุผลที่น่าเอกสารรายงานตัวดังกล่าวมาให้ผู้กล่าวหากรอกข้อมูลและลงนามว่า เอกสารหนังสือรายงานตัวเพื่อกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ ผู้ถูกกล่าวหาที่มีความประสงค์ที่จะให้ผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน และลูกจ้างรายอื่นรวม ๖๔ คน กรอกข้อมูลและลงลายมือชื่อ เพื่อนำไปใช้ในงานทะเบียนฝ่ายทรัพยากรบุคคล และนำข้อมูลไปใช้ในการตรวจสอบค่าเสียหายตามคำสั่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ เช่น เป็นข้อมูลในการยืนยันตัวตนลูกจ้าง เช่น ชื่อ - สกุล ตำแหน่ง หน่วยงาน ที่อยู่ปัจจุบัน และเบอร์โทรศัพท์ที่ติดต่อได้ คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า คำกล่าวอ้างของผู้กล่าวหาที่ไม่กรอกข้อมูลและลงนามในเอกสารว่า เอกสารดังกล่าวไม่น่าเชื่อถือ ไม่มีข้อบ่งชี้ทางตรงหรืออ้อมว่า มีความจริงใจที่จะได้รับเงินจากประกันสังคมหรือไม่ และมีข้อความให้ส่งคืนเงินชดเชยการเลิกจ้าง และมีข้อความการดำเนินคดีทั้งทางแพ่งและทางอาญาที่ดี และข้อกล่าวอ้างของผู้ถูกกล่าวหาที่ว่า เพื่อนำไปใช้ในงานทะเบียนฝ่ายทรัพยากรบุคคล และนำข้อมูลไปใช้ในการตรวจสอบค่าเสียหายตามคำสั่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ก็ดี คำกล่าวอ้างของทั้งสองฝ่ายดังกล่าว เป็นเหตุผลที่ไม่มีน้ำหนักเพียงพอต่อการรับฟัง นอกจากนั้นคณะกรรมการฯ จึงได้พิจารณาว่าการที่ผู้กล่าวหาไม่ลงนามในการรายงานตัวจะเป็นความผิดหรือไม่ เห็นว่า การรายงานตัวที่มีการกรอกข้อมูลดังกล่าว มีการให้กรอกข้อมูลซึ่งไม่ใช่เป็นการรายงานตัวแต่อย่างใด แต่มีข้อมูลเรื่องการประกันการว่างงาน การให้คืนเงินค่าชดเชยเต็มจำนวน และการดำเนินคดีแพ่งและคดีอาญาผู้กล่าวหา หากผู้ถูกกล่าวหาต้องการปฏิบัติตามคำสั่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ โดยรับผู้กล่าวหากลับเข้าทำงาน แม้ผู้กล่าวหาจะไม่ยินยอมกรอกข้อมูลและลงลายมือชื่อในหนังสือรายงานตัวก็ตาม ผู้ถูกกล่าวหาที่สามารถให้ผู้กล่าวหาเข้าทำงานและมอบหมายงานให้ทำได้โดยไม่ต้องกรอกข้อมูลใดๆ ดังนั้นการที่ผู้กล่าวหาไม่ยอมลงนามในเอกสารดังกล่าวจึงไม่ถือว่าเป็นความผิด เพราะผู้กล่าวหาที่มีความชอบธรรมที่จะลงชื่อในเอกสารที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ลงชื่อหรือไม่ก็ได้ และไม่มีกฎหมายบังคับไว้ให้ผู้กล่าวหาต้องลงชื่อในเอกสารดังกล่าว การไม่ลงชื่อในหนังสือรายงานตัวในวันดังกล่าวถือว่า เป็นสิทธิของผู้กล่าวหา ดังนั้น การที่ผู้กล่าวหาทั้งหมดไม่ลงชื่อในเอกสารดังกล่าว ย่อมไม่มีความผิดฐานขัดคำสั่งของนายจ้างผู้ถูกกล่าวหา นายจ้างจะลงโทษลูกจ้างผู้กล่าวหาด้วยเหตุนี้ไม่ได้ ไม่เป็นความผิดที่เป็นสาเหตุให้ผู้ถูกกล่าวหาสามารถมีค่าเตือนเป็นหนังสือเพราะฝ่าฝืนข้อบังคับข้อ ๕๔ (๑) ไม่เคารพและไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับในการทำงานของบริษัทฯ และข้อ ๕๔ (๒) ไม่เชื่อฟังและไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ข้อ ๕๗ (๔) (ค.) ฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับการทำงาน คำสั่ง หรือ ประกาศของบริษัทฯ หรือคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมาย และไม่สามารถเลิกจ้างเพราะอ้างสาเหตุการกระทำผิดซ้ำค่าเตือนตามที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างแต่อย่างใด เทียบตามนัยคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๕๖๐/๒๕๓๐ และคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๒๕๑/๒๕๓๔

ประเด็นที่ ๒ ผู้ถูกกล่าวหาเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ (๑) (๒) และมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือไม่ คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ได้พิจารณาในประเด็นที่ ๑ แล้วว่า การที่ผู้กล่าวหาไม่ลงนามในเอกสารที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ลงนามในการรายงานตัวเข้าปฏิบัติหน้าที่ ในวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ และวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ไม่เป็นความผิดฐานขัดคำสั่งของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะลงโทษผู้กล่าวหาด้วยสาเหตุนี้ไม่ได้ ผู้ถูกกล่าวหาจึงเลิกจ้างผู้กล่าวหาเพราะสาเหตุการกระทำผิดซ้ำค่าเตือนไม่ได้ ดังนั้นการที่ผู้ถูกกล่าวหาเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คนในวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ส่วนจะเป็นความผิดตามมาตรา ๑๒๑ (๑) และ (๒) และมาตรา ๑๒๓ หรือไม่นั้น คณะกรรมการแรงงาน

สัมพันธมิตรพิจารณาแล้ว เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน ครั้งแรกในวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๓ เมื่อคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ได้มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาปรับผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน กลับเข้าทำงาน ผู้ถูกกล่าวหาจึงได้ให้ผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน มารายงานตัวและจัดให้ถูกจ้างกรอกข้อมูลในเอกสารการรายงานตัว ๒ ครั้ง ในวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ และวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ แต่ผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน ไม่กรอกข้อมูลและลงลายมือชื่อในเอกสารทั้ง ๒ ครั้ง ผู้ถูกกล่าวหาถือว่าผู้กล่าวหาผิดซ้ำคำเตือน เนื่องจากไม่กรอกข้อมูลและลงลายมือชื่อในเอกสารทั้ง ๒ ครั้ง เป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๑๙ (๔) และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๕๘๓ ผู้ถูกกล่าวหาจึงเลิกจ้างผู้ถูกกล่าวหาเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน เป็นหนังสือ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ โดยไม่จ่ายค่าชดเชย แต่อย่างไรก็ตามการที่ผู้ถูกกล่าวหาได้จ่ายค่าจ้างให้กับผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน ตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ โดยที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มอบหมายงานให้ทำ จึงถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับผู้กล่าวหา กลับเข้าทำงานมีสถานะเป็นลูกจ้างแล้ว เมื่อนายจ้างได้เลิกจ้าง เป็นหนังสือเมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ โดยมีสาเหตุมาจากผู้กล่าวหาไม่กรอกข้อมูลและลงลายมือชื่อในเอกสารการรายงานตัวตามคำสั่ง คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าเป็นข้อมูลที่จะนำไปคำนวณจ่ายค่าเสียหายให้กับผู้เสียหายคำสั่ง การเลิกจ้างกรณีนี้จึงเป็นการเลิกจ้างโดยมีมูลเหตุจากผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน ทำคำร้องต่อ คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ แต่เมื่อพิจารณาจากการที่ผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน เป็นเพียงสมาชิกสหภาพแรงงาน ไม่ได้เป็นผู้แทน เจรจาข้อเรียกร้อง และไม่มียุทธศาสตร์ที่ชัดเจนเกี่ยวกับการดำเนินงานของสหภาพแรงงานฯ การเลิกจ้างกรณีนี้จึง ไม่เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ ส่วนจะเป็นกรณีเลิกจ้างใน ระหว่างข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างมีผลใช้บังคับด้วยหรือไม่ เห็นว่า สหภาพแรงงานฯ ได้ยื่นข้อเรียกร้องขอ เปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างต่อผู้ถูกกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๒ และข้อเรียกร้องสามารถเจรจากดลงกันได้ ในวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ และจดทะเบียนข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ มีผลบังคับใช้ ๑ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓ ผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน เป็นสมาชิกสหภาพแรงงานฯ ตลอดมา จึงเป็นผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับข้อเรียกร้อง ต้องห้ามมิให้เลิกจ้างใน ระหว่างข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างมีผลใช้บังคับ เว้นแต่ได้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๒๓ (๑) ถึง (๕) แต่ เมื่อได้พิจารณาเหตุเลิกจ้างตามหนังสือเลิกจ้างเมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ โดยมีสาเหตุมาจากผู้กล่าวหา ไม่กรอกข้อมูลและลงลายมือชื่อในเอกสารการรายงานตัวซึ่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ เห็นว่าการกรอก ข้อมูลในเอกสารใด ๆ และการลงนามในเอกสารดังกล่าว ย่อมเป็นสิทธิส่วนบุคคลของผู้กล่าวหาที่จะกรอก ข้อมูลและลงลายมือชื่อหรือไม่ก็ได้ ผู้กล่าวหาจะไม่มีความผิดฐานขัดคำสั่งของผู้กล่าวหาซึ่งเป็นนายจ้าง ผู้ถูกกล่าวหาจะลงโทษผู้กล่าวหาซึ่งเป็นลูกจ้างด้วยเหตุนี้ไม่ได้ การที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างเอาสาเหตุที่ผู้กล่าวหาไม่ ลงนามในเอกสารในการรายงานตัวมาเป็นความผิดและมีหนังสือเตือนผู้กล่าวหาและถือว่าผู้กล่าวหากระทำ ความผิดซ้ำคำเตือนและเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน การเลิกจ้างดังกล่าวจึงไม่เข้าข่ายยกเว้นตามมาตรา ๑๒๓ (๑) - (๕) การเลิกจ้างจึงเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็น การกระทำอันไม่เป็นธรรม

อนึ่ง ผู้กล่าวหาทั้งห้าสิบสามคน ได้ขอให้ผู้ถูกกล่าวหาจ่ายค่าเสียหาย ซึ่งคณะกรรมการ แรงงานสัมพันธ์ได้พิจารณาแล้วเห็นสมควรให้จ่ายค่าเสียหายตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ได้

กำหนดไว้โดยหลักเกณฑ์การพิจารณาค่าเสียหายนั้น พิจารณาจากอายุการทำงานของผู้กล่าวหา โดยอายุการทำงานไม่เกิน ๑ ปี ให้จ่ายค่าเสียหายเท่ากับค่าจ้างอัตราสุดท้าย ๖๐ วัน อายุการทำงานเกิน ๑ ปี เพิ่มค่าเสียหายเท่ากับค่าจ้างอัตราสุดท้ายปีละ ๓๐ วัน ทั้งนี้ เศษของปีถ้าถึง ๖ เดือน ให้ถือว่ามียุการทำงาน ๑ ปีโดยให้ผู้ถูกกล่าวหาจ่ายค่าเสียหายแก่ผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน ตามหลักเกณฑ์ของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ เป็นจำนวนเงินรวม ๒๒,๗๕๙,๓๓๗ (ยี่สิบสองล้านเจ็ดห้าหมื่นเก้าพันสามร้อยสามสิบเจ็ดบาทถ้วน)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๑ (๔) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์วินิจฉัยชี้ขาดว่าบริษัท [REDACTED] โดยนาย [REDACTED] กรรมการผู้มีอำนาจ ผู้ถูกกล่าวหา เลิกจ้างนาย [REDACTED] ด้วยพวกรวม ๕๓ คน ผู้กล่าวหา ไม่เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ (๒) แต่เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ (๑) และมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นการกระทำอันไม่เป็นธรรม จึงมีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาจ่ายค่าเสียหายแก่ผู้กล่าวหาดังนี้

(๑) จ่ายให้แก่ นาย [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๑ เป็นเงิน ๖๘๔,๘๕๐ บาท (หกแสนแปดหมื่นสี่พันแปดร้อยห้าสิบบาทถ้วน)

(๒) จ่ายให้แก่ นาย [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๒ เป็นเงิน ๒๙๓,๑๘๔ บาท (สองแสนเก้าหมื่นสามพันหนึ่งร้อยแปดสิบบาทถ้วน)

(๓) จ่ายให้แก่ นาย [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๓ เป็นเงิน ๔๓๐,๒๑๙ บาท (สี่แสนสามหมื่นสองร้อยสิบเก้าบาทถ้วน)

(๔) จ่ายให้แก่ นาย [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๔ เป็นเงิน ๖๘๔,๑๗๕ บาท (หกแสนแปดหมื่นสี่พันหนึ่งร้อยเจ็ดสิบบาทถ้วน)

(๕) จ่ายให้แก่ นาย [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๕ เป็นเงิน ๑,๖๑๔,๙๓๒ บาท (หนึ่งล้านหกแสนหนึ่งหมื่นสี่พันเก้าร้อยสามสิบบาทถ้วน)

(๖) จ่ายให้แก่ นางสาว [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๖ เป็นเงิน ๒๔๔,๐๖๒ บาท (สองแสนสี่หมื่นสี่พันหกสิบบาทถ้วน)

(๗) จ่ายให้แก่ นางสาว [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๗ เป็นเงิน ๒๒๔,๖๗๒ บาท (สองแสนสองหมื่นสี่พันหกร้อยเจ็ดสิบบาทถ้วน)

(๘) จ่ายให้แก่ นางสาว [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๘ เป็นเงิน ๔๖๐,๙๐๒ บาท (สี่แสนหกหมื่นเก้าร้อยสิบบาทถ้วน)

(๙) จ่ายให้แก่ นางสาว [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๙ เป็นเงิน ๑๐๖,๒๕๔ บาท (หนึ่งแสนหกพันสองร้อยห้าสิบบาทถ้วน)

(๑๐) จ่ายให้แก่ นาย [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๑๐ เป็นเงิน ๘๙๗,๒๙๑ บาท (แปดแสนเก้าหมื่นเจ็ดพันสองร้อยเก้าสิบบาทถ้วน)

(๑๑) จ่ายให้แก่ นาย [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๑๑ เป็นเงิน ๒๕๐,๔๖๔ บาท (สองแสนห้าหมื่นสี่ร้อยหกสิบบาทถ้วน)

(๑๒) จ่ายให้แก่ นาย [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๑๒ เป็นเงิน ๔๓๘,๗๘๗ บาท (สี่แสนสามหมื่นแปดพันเจ็ดร้อยแปดสิบบาทถ้วน)

(๑๓) จ่ายให้แก่ นาย [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๑๓ เป็นเงิน ๖๕๐,๑๘๒ บาท (หกแสนห้าหมื่นหนึ่งร้อยแปดสิบสองบาทถ้วน)

(๑๔) จ่ายให้แก่ นาย [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๑๔ เป็นเงิน ๒๘๗,๐๐๘ บาท (สองแสนแปดหมื่นเจ็ดพันแปดบาทถ้วน)

(๑๕) จ่ายให้แก่ นาย [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๑๕ เป็นเงิน ๗๑๘,๘๗๕ บาท (เจ็ดแสนหนึ่งหมื่นแปดพันแปดร้อยเจ็ดสิบห้าบาทถ้วน)

(๑๖) จ่ายให้แก่ นาย [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๑๖ เป็นเงิน ๙๐๘,๙๐๘ บาท (เก้าแสนแปดพันเก้าร้อยแปดบาทถ้วน)

(๑๗) จ่ายให้แก่ นางสาว [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๑๗ เป็นเงิน ๓๙๙,๘๘๘ บาท (สามแสนเก้าหมื่นเก้าพันแปดร้อยแปดสิบแปดบาทถ้วน)

(๑๘) จ่ายให้แก่ นางสาว [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๑๘ เป็นเงิน ๒๓๑,๓๐๘ บาท (สองแสนสามหมื่นหนึ่งพันสามร้อยแปดบาทถ้วน)

(๑๙) จ่ายให้แก่ นางสาว [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๑๙ เป็นเงิน ๒๕๑,๙๔๐ บาท (สองแสนห้าหมื่นหนึ่งพันเก้าร้อยสี่สิบบาท)

(๒๐) จ่ายให้แก่ นางสาว [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๒๐ เป็นเงิน ๑๖๖,๖๐๖ บาท (หนึ่งแสนหกหมื่นหกพันหกร้อยหกสิบหกบาทถ้วน)

(๒๑) จ่ายให้แก่ นางสาว [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๒๑ เป็นเงิน ๑๖๖,๕๕๑ บาท (หนึ่งแสนหกหมื่นหกพันห้าร้อยห้าสิบเอ็ดบาทถ้วน)

(๒๒) จ่ายให้แก่ นางสาว [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๒๒ เป็นเงิน ๒๕๐,๘๐๐ บาท (สองแสนห้าหมื่นแปดร้อยบาทถ้วน)

(๒๓) จ่ายให้แก่ นางสาว [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๒๓ เป็นเงิน ๑๓๗,๖๘๐ บาท (หนึ่งแสนสามหมื่นเจ็ดพันหกร้อยแปดสิบบาทถ้วน)

(๒๔) จ่ายให้แก่ นางสาว [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๒๔ เป็นเงิน ๒๓๐,๓๐๐ บาท (สองแสนสามหมื่นสามร้อยบาทถ้วน)

(๒๕) จ่ายให้แก่ นาย [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๒๕ เป็นเงิน ๔๒๗,๔๑๔ บาท (สี่แสนสองหมื่นเจ็ดพันสี่ร้อยสิบสี่บาทถ้วน)

(๒๖) จ่ายให้แก่ นางสาว [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๒๖ เป็นเงิน ๖๓๙,๑๔๔ บาท (หกแสนสามหมื่นเก้าพันหนึ่งร้อยสี่สิบสี่บาทถ้วน)

(๒๗) จ่ายให้แก่ นางสาว [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๒๗ เป็นเงิน ๗๐๑,๔๗๒ บาท (เจ็ดแสนหนึ่งพันสี่ร้อยเจ็ดสิบสองบาทถ้วน)

(๒๘) จ่ายให้แก่ นาย [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๒๘ เป็นเงิน ๗๕๖,๑๐๘ บาท (เจ็ดแสนห้าหมื่นหกพันหนึ่งร้อยแปดบาทถ้วน)

(๒๙) จ่ายให้แก่ นาย [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๒๙ เป็นเงิน ๖๓๗,๑๕๒ บาท (หกแสนสามหมื่นเจ็ดพันหนึ่งร้อยห้าสิบสองบาทถ้วน)

(๓๐) จ่ายให้แก่ นาย [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๓๐ เป็นเงิน ๔๐๙,๙๘๙ บาท (สี่แสนเก้าพันเก้าร้อยแปดสิบเก้าบาทถ้วน)

(๓๑) จ่ายให้แก่ นาย [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๓๑ เป็นเงิน ๒๘๓,๑๓๖ บาท (สองแสนแปดหมื่นสามพันหนึ่งร้อยสามสิบหกบาทถ้วน)

(๓๒) จ่ายให้แก่ นาย [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๓๒ เป็นเงิน ๔๓๕,๘๔๖ บาท (สี่แสนสามหมื่นห้าพันแปดร้อยสี่สิบหกบาทถ้วน)

(๓๓) จ่ายให้แก่ นาย [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๓๓ เป็นเงิน ๕๐๔,๐๑๙ บาท (สี่แสนสี่พันสิบเก้าบาทถ้วน)

(๓๔) จ่ายให้แก่ นาย [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๓๔ เป็นเงิน ๒๔๕,๖๒๕ บาท (สองแสนสี่หมื่นห้าพันหกร้อยยี่สิบห้าบาทถ้วน)

(๓๕) จ่ายให้แก่ นาย [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๓๕ เป็นเงิน ๓๔๐,๔๕๙ บาท (สามแสนสี่หมื่นสี่ร้อยห้าสิบเก้าบาทถ้วน)

(๓๖) จ่ายให้แก่ นาย [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๓๖ เป็นเงิน ๒๙๗,๓๖๐ บาท (สองแสนเก้าหมื่นเจ็ดพันสามร้อยหกสิบบาทถ้วน)

(๓๗) จ่ายให้แก่ นาย [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๓๗ เป็นเงิน ๔๑๔,๖๔๕ บาท (สี่แสนหนึ่งหมื่นสี่พันหกร้อยสี่สิบห้าบาทถ้วน)

(๓๘) จ่ายให้แก่ นาย [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๓๘ เป็นเงิน ๗๐๘,๔๕๐ บาท (เจ็ดแสนแปดพันสี่ร้อยห้าสิบบาทถ้วน)

(๓๙) จ่ายให้แก่ นาย [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๓๙ เป็นเงิน ๗๔๕,๘๖๒ บาท (เจ็ดแสนสี่หมื่นห้าพันแปดร้อยหกสิบสองบาทถ้วน)

(๔๐) จ่ายให้แก่ นาย [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๔๐ เป็นเงิน ๓๔๗,๓๑๒ บาท (สามแสนสี่หมื่นเจ็ดพันสามร้อยสิบสองบาทถ้วน)

(๔๑) จ่ายให้แก่ นางสาว [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๔๑ เป็นเงิน ๑๓๘,๒๙๐ บาท (หนึ่งแสนสามหมื่นแปดพันสองร้อยเก้าสิบบาทถ้วน)

(๔๒) จ่ายให้แก่ นางสาว [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๔๒ เป็นเงิน ๑๖๖,๑๑๑ บาท (หนึ่งแสนหกหมื่นหกพันหนึ่งร้อยสิบเอ็ดบาทถ้วน)

(๔๓) จ่ายให้แก่ นาย [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๔๓ เป็นเงิน ๘๐๙,๓๘๐ บาท (แปดแสนเก้าพันสามร้อยแปดสิบบาทถ้วน)

(๔๔) จ่ายให้แก่ นาย [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๔๔ เป็นเงิน ๓๑๐,๒๐๐ บาท (สามแสนหนึ่งหมื่นสองร้อยบาทถ้วน)

(๔๕) จ่ายให้แก่ นางสาว [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๔๕ เป็นเงิน ๑๓๘,๒๙๐ บาท (หนึ่งแสนสามหมื่นแปดพันสองร้อยเก้าสิบบาทถ้วน)

(๔๖) จ่ายให้แก่ นาย [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๔๖ เป็นเงิน ๒๙๘,๔๔๐ บาท (สองแสนเก้าหมื่นแปดพันสี่ร้อยสี่สิบบาทถ้วน)

(๔๗) จ่ายให้แก่ นาย [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๔๗ เป็นเงิน ๗๑๘,๒๕๔ บาท (เจ็ดแสนหนึ่งหมื่นแปดพันสองร้อยห้าสิบบาทถ้วน)

(๔๘) จ่ายให้แก่ นาย [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๔๘ เป็นเงิน ๑๒๒,๔๙๐ บาท (หนึ่งแสนสองหมื่นสองพันสี่ร้อยเก้าสิบบาทถ้วน)

(๔๙) จ่ายให้แก่ นางสาว [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๔๙ เป็นเงิน ๒๙๓,๙๔๗ บาท (สองแสนเก้าหมื่นสามพันเก้าร้อยสี่สิบบาทถ้วน)

(๕๐) จ่ายให้แก่ นาย [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๕๐ เป็นเงิน ๑๖๙,๙๖๑ บาท (หนึ่งแสนหกหมื่นเก้าพันเก้าร้อยหกสิบบาทถ้วน)

(๕๑) จ่ายให้แก่ นาง [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๕๑ เป็นเงิน ๑๗๙,๕๓๑ บาท (หนึ่งแสนเจ็ดหมื่นเก้าพันห้าร้อยสามสิบบาทถ้วน)

(๕๒) จ่ายให้แก่ นาย [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๕๒ เป็นเงิน ๓๕๖,๑๘๔ บาท (สามแสนห้าหมื่นหกพันหนึ่งร้อยแปดสิบบาทถ้วน)

(๕๓) จ่ายให้แก่ นาย [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๕๓ เป็นเงิน ๕๓๔,๔๒๘ บาท (ห้าแสนสามหมื่นสี่พันสี่ร้อยยี่สิบบาทถ้วน)

ทั้งนี้ ให้ผู้ถูกกล่าวหาปฏิบัติตามคำสั่งภายใน ๑๐ วัน นับแต่วันรับทราบคำสั่งเป็นต้นไป

(ลงชื่อ)

[REDACTED]

กรรมการ ทำหน้าที่แทนประธาน

(นายอิทธิพร เหล่าวานิช)

(ลงชื่อ)

[REDACTED]

กรรมการ

(นายอนุชน วรินทร์เสถียร)

(ลงชื่อ)

[REDACTED]

กรรมการ

(นางนิตยา อัยราวงศ์)

(ลงชื่อ) ร้อยเอก

[REDACTED]

กรรมการ

(สำเริง ขนะสิทธิ์)

(ลงชื่อ)

[REDACTED]

กรรมการ

(นายสุรชัย ปลั่งสมบัติ)

(ลงชื่อ)

[REDACTED]

กรรมการ

(นายจรินทร์ งามดีสงวนนาม)

(ลงชื่อ)

[REDACTED]

กรรมการ

(นายเดชบุญ มาประเสริฐ)

(ลงชื่อ)

[REDACTED]

กรรมการ

(นายพนัส ไทยล้วน)

(ลงชื่อ)

[REDACTED]

กรรมการ

(นายชัยพร จันทนา)

(ลงชื่อ)

(นายทวี เตชะธีราวัฒน์)

กรรมการ (ลงชื่อ)

(นายสุมิตร จันทร์สว่าง) กรรมการ

(ลงชื่อ)

(นางสาวรัตเกล้า เชาวลิท)

กรรมการและเลขานุการ

ผู้อำนวยการสำนักแรงงานสัมพันธ์

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘

มาตรา ๑๒๖ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ตามมาตรา ๑๒๕ ภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์กำหนดการดำเนินคดีอาญาต่อบุคคลนั้นให้เป็นอันระงับไป

มาตรา ๑๒๗ การฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ หรือมาตรา ๑๒๓ จะดำเนินคดีอาญาได้ต่อเมื่อผู้เสียหายเนื่องจากการฝ่าฝืนได้ยื่นคำร้องกล่าวหาผู้ฝ่าฝืนตามมาตรา ๑๒๔ และผู้ถูกกล่าวหาไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ตามมาตรา ๑๒๕

มาตรา ๑๕๘ นายจ้างผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ หรือมาตรา ๑๒๓ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๘ ศาลแรงงานมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในเรื่องต่อไปนี้

ฯลฯ

(๔) คดีอุทธรณ์คำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ของคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ของคณะกรรมการอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมหรือของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

บัญชีรายชื่อผู้กล่าวหาทั้ง ๕๓ คน สาขาใหญ่จังหวัดชลบุรี ๔๖ คน สาขาจังหวัดระยอง ๗ คน

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	วันที่ เริ่มทำงาน	อายุงาน		ค่าจ้าง รายเดือน	เงินเดือน
			ปี	เดือน		
๑	นาย [REDACTED]	๖ พ.ค. ๓๙	๒๔	๕	๒๗,๓๙๔	
๒	นาย [REDACTED]	๑๕ ก.ค. ๔๘	๑๕	๔	๑๘,๓๒๔	
๓	นาย [REDACTED]	๑๒ มี.ค. ๔๘	๑๕	๑๐	๒๕,๓๐๗	
๔	นาย [REDACTED]	๑ ธ.ค. ๓๙	๒๓	๑๑	๒๗,๓๖๗	
๕	นาย [REDACTED]	๓ พ.ค. ๓๑	๓๒	๖	๔๗,๔๙๘	
๖	นางสาว [REDACTED]	๑ มี.ย. ๕๐	๑๓	๕	๑๗,๔๓๓	
๗	นางสาว [REDACTED]	๑ พ.ค. ๕๑	๑๒	๖	๑๖,๐๔๘	
๘	นางสาว [REDACTED]	๕ พ.ย. ๔๕	๑๘		๒๔,๒๕๘	
๙	นาง [REDACTED]	๑ พ.ค. ๕๖	๗	๖	๑๑,๘๐๖	
๑๐	นาย [REDACTED]	๕ ก.ค. ๓๗	๒๖	๔	๓๓,๒๓๓	
๑๑	นาย [REDACTED]	๑ มี.ค. ๕๓	๑๐	๘	๒๐,๘๗๒	
๑๒	นาย [REDACTED]	๑๒ มี.ค. ๔๘	๑๕	๑๐	๒๕,๘๑๑	
๑๓	นาย [REDACTED]	๑๔ มี.ค. ๓๙	๒๔	๘	๒๕,๐๐๗	
๑๔	นาย [REDACTED]	๑๕ ก.ค. ๔๘	๑๕	๔	๑๗,๙๓๘	
๑๕	นาย [REDACTED]	๒ พ.ค. ๓๘	๒๕	๖	๒๖,๖๒๕	
๑๖	นาย [REDACTED]	๒๕ เม.ย. ๓๗	๒๖	๖	๓๒,๔๖๑	
๑๗	นางสาว [REDACTED]	๑๖ พ.ค. ๔๙	๑๔	๖	๒๔,๙๙๓	
๑๘	นาง [REDACTED]	๑ พ.ค. ๕๑	๑๒	๖	๑๖,๕๒๒	
๑๙	นาง [REDACTED]	๑ พ.ย. ๔๙	๑๔		๑๖,๗๙๖	
๒๐	นางสาว [REDACTED]	๑ เม.ย. ๕๕	๙	๗	๑๕,๑๔๖	
๒๑	นาง [REDACTED]	๑ ส.ค. ๕๓	๑๐	๓	๑๕,๑๔๑	
๒๒	นาง [REDACTED]	๑ ส.ค. ๔๙	๑๔	๓	๑๖,๗๒๐	
๒๓	นางสาว [REDACTED]	๑ พ.ค. ๕๕	๘	๖	๑๓,๗๖๘	
๒๔	นาง [REDACTED]	๑ พ.ค. ๕๑	๑๒	๖	๑๖,๔๕๐	
๒๕	นาย [REDACTED]	๑๒ มี.ค. ๔๘	๑๕	๑๐	๒๕,๑๔๒	
๒๖	นางสาว [REDACTED]	๑ มี.ค. ๔๑	๒๒	๑๐	๒๖,๖๓๑	
๒๗	นาง [REDACTED]	๑ ธ.ค. ๔๐	๒๒	๑๑	๒๙,๒๒๘	
๒๘	นาย [REDACTED]	๑ ก.พ. ๓๘	๒๕	๙	๒๘,๐๐๔	
๒๙	นาย [REDACTED]	๑ ธ.ค. ๔๐	๒๒	๑๑	๒๖,๕๔๘	
๓๐	นาย [REDACTED]	๑๒ มี.ค. ๔๘	๑๕	๑๐	๒๔,๑๑๗	

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	วันที่ เริ่มทำงาน	อายุงาน		ค่าจ้าง รายเดือน	ตำแหน่ง
			ปี	เดือน		
๓๑	นาย [REDACTED]	๑๕ ก.ค. ๔๘	๑๕	๔	๑๗,๖๙๖	[REDACTED]
๓๒	นาย [REDACTED]	๑๒ ม.ค. ๔๘	๑๕	๑๐	๒๕,๖๓๘	[REDACTED]
๓๓	นาย [REDACTED]	๒๓ เม.ย. ๔๔	๑๙	๖	๑๙,๒๓๙	[REDACTED]
๓๔	นาย [REDACTED]	๑ ส.ค. ๔๙	๑๔	๓	๑๖,๓๗๕	[REDACTED]
๓๕	นาย [REDACTED]	๑๒ ม.ค. ๔๘	๑๕	๑๐	๒๐,๐๒๗	[REDACTED]
๓๖	นาย [REDACTED]	๑ ส.ค. ๔๙	๑๔	๓	๑๙,๘๒๔	[REDACTED]
๓๗	นาย [REDACTED]	๗ ส.ค. ๔๓	๒๐	๓	๑๙,๗๔๕	[REDACTED]
๓๘	นาย [REDACTED]	๕ ม.ค. ๔๐	๒๓	๙	๒๘,๓๓๘	[REDACTED]
๓๙	นาย [REDACTED]	๑ ก.พ. ๓๙	๒๔	๙	๒๘,๖๘๗	[REDACTED]
๔๐	นาย [REDACTED]	๑๒ ม.ค. ๔๘	๑๔	๑๐	๒๑,๗๐๗	[REDACTED]
๔๑	นาง [REDACTED]	๑ พ.ค. ๕๕	๘	๖	๑๓,๘๒๙	[REDACTED]
๔๒	นางสาว [REDACTED]	๑ ส.ค. ๕๓	๑๐	๓	๑๕,๑๐๑	[REDACTED]
๔๓	นาย [REDACTED]	๑๘ พ.ค. ๓๘	๒๕	๕	๓๑,๑๓๐	[REDACTED]
๔๔	นาย [REDACTED]	๑ ส.ค. ๔๙	๑๔	๓	๒๐,๖๘๐	[REDACTED]
๔๕	นางสาว [REDACTED]	๑ พ.ค. ๕๕	๘	๖	๑๓,๘๒๙	[REDACTED]
๔๖	นาย [REDACTED]	๑๖ พ.ย. ๔๙	๑๔		๑๙,๘๙๖	[REDACTED]

สาขาจังหวัดระยอง จำนวน ๗ คน

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	วันที่ เริ่มทำงาน	อายุงาน		ค่าจ้าง รายเดือน	ตำแหน่ง
			ปี	เดือน		
๔๗	นาย [REDACTED]	๑ พ.ค. ๓๗	๒๖	๕	๒๖,๖๐๒	[REDACTED]
๔๘	นาย [REDACTED]	๒ ก.ค. ๕๕	๘	๔	๑๓,๖๑๐	[REDACTED]
๔๙	นางสาว [REDACTED]	๑๓ ม.ค. ๔๙	๑๕	๑๐	๑๗,๒๙๑	[REDACTED]
๕๐	นาย [REDACTED]	๑ เม.ย. ๕๔	๙	๗	๑๕,๔๕๑	[REDACTED]
๕๑	นาง [REDACTED]	๑ เม.ย. ๕๔	๙	๗	๑๖,๓๒๑	[REDACTED]
๕๒	นาย [REDACTED]	๑๙ เม.ย. ๔๗	๑๖	๖	๑๙,๗๘๘	[REDACTED]
๕๓	นาย [REDACTED]	๙ ก.พ. ๔๒	๒๑	๙	๒๓,๒๓๖	[REDACTED]